

206**OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 5 lutego 2002 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o prokuraturze.

1. Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 10 maja 1996 r. o zmianie ustaw o prokuraturze, o Sądzie Najwyższym, o Trybunale Konstytucyjnym oraz ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych i ustawy — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 77, poz. 367) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1991 r. Nr 25, poz. 103), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:
- 1) ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234),
 - 2) ustawą z dnia 16 października 1991 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, o Sądzie Najwyższym, o prokuraturze, o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 100, poz. 443),
 - 3) ustawą z dnia 25 października 1991 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 491),
 - 4) ustawą z dnia 15 maja 1993 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, o prokura-

- turze, o Sądzie Najwyższym, o Trybunale Konstytucyjnym, o Krajowej Radzie Sądownictwa i o powołaniu sądów apelacyjnych (Dz. U. Nr 47, poz. 213)
- ujętych w obwieszczeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1993 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o prokuraturze (Dz. U. z 1994 r. Nr 19, poz. 70),
- 5) ustawą z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 105, poz. 509),
- 6) ustawą z dnia 23 grudnia 1994 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 34, poz. 163),
- 7) ustawą z dnia 10 maja 1996 r. o zmianie ustaw o prokuraturze, o Sądzie Najwyższym, o Trybunale Konstytucyjnym oraz ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych i ustawy — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 77, poz. 367),
- 8) ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 i Nr 160, poz. 1083),
- 9) ustawą z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. Nr 98, poz. 604),
- 10) ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 106, poz. 679),
- 11) ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz ustawy o prokuraturze (Dz. U. Nr 117, poz. 752),
- 12) ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753),
- 13) ustawą z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 124, poz. 782),
- 14) ustawą z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 141, poz. 944 i Nr 160, poz. 1083),
- 15) ustawą z dnia 17 grudnia 1997 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 1998 r. Nr 98, poz. 607),
- 16) ustawą z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155, poz. 1016),
- 17) ustawą z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy o prokuraturze (Dz. U. Nr 162, poz. 1123),
- 18) ustawą z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125),
- 19) ustawą z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60, poz. 636),
- 20) obwieszczeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 września 1999 r. o utracie mocy obowiązującej art. 4 ust. 3 ustawy o radcach prawnych, art. 30 ust. 2 ustawy o Sądzie Najwyższym, art. 15 ustawy o prokuraturze, art. 53 § 2 i art. 61 § 2 pkt 3 ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, art. 12a ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, art. 12 ustawy o zmianie ustawy — Prawo o adwokaturze, ustawy o radcach prawnych oraz niektórych innych ustaw oraz w części: art. 4b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy — Prawo o adwokaturze, art. 122¹ § 4 ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych i art. 70 § 1 ustawy — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 75, poz. 853),
- 21) ustawą z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255),
- 22) ustawą z dnia 12 maja 2000 r. o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy o dyscyplinie wojskowej oraz ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 48, poz. 553),
- 23) ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. Nr 110, poz. 1189),
- 24) ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 i Nr 154, poz. 1787),
- 25) ustawą z dnia 14 grudnia 2001 r. zmieniającą ustawę — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę o prokuraturze oraz ustawę o kuratorach sądowych (Dz. U. Nr 154, poz. 1787)
- i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.
2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:
- 1) art. 63, art. 111—115 i 120 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 31, poz. 138), które stanowią:
- „Art. 63. 1. Najbardziej zasłużonym prokuratorom oraz innym pracownikom prokuratury za osiągnięcia w wieloletniej wyróżniającej się służbie w prokuraturze może być nadany tytuł honorowy «Zasłużony dla Wymiaru Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej».
2. Tytuł honorowy, o którym mowa w ust. 1, nadawany jest na zasadach i w trybie określonych w Prawie o ustroju sądów powszechnych.”
- „Art. 111. W ustawie z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzial-

ności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1977 r. Nr 23, poz. 101) w art. 48 wyrazy «oficerowie śledczy» zastępuje się wyrazem «asesorzy», a wyrazy «oficera śledczego» — wyrazem «asesora».

Art. 112. W Kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 578 w § 1 wyrazy «oficer śledczy prokuratury» zastępuje się wyrazami «asesor wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury»,

2) w art. 587 w § 1 wyrazy «oficerowi śledczemu» zastępuje się wyrazem «asesorowi».

Art. 113. W Kodeksie karnym wykonawczym w art. 30 wyrazy «i prokuratora» skreśla się.

Art. 114. W dekrete z dnia 12 grudnia 1981 r. o przekazaniu do właściwości sądów wojskowych spraw o niektóre przestępstwa oraz o zmianie ustroju sądów wojskowych i wojskowych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w czasie obowiązywania stanu wojennego (Dz. U. Nr 29, poz. 157) w art. 8 w ust. 1 oraz w art. 9 w ust. 2 wyrazy «oficerów śledczych» zastępuje się wyrazem «asesorów».

Art. 115. 1. Osoby zajmujące stanowiska podprokuratorów powszechnych lub wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury z dniem wejścia w życie ustawy podlegają mianowaniu na stanowiska wiceprokuratorów właściwych jednostek organizacyjnych prokuratury.

2. Osoby zajmujące stanowiska oficerów śledczych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury z dniem wejścia w życie ustawy podlegają mianowaniu na stanowiska asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

„Art. 120. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1985 r.”;

2) art. 12 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej (Dz. U. Nr 4, poz. 24), który stanowi:

„Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1989 r.”;

3) art. 2 i 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1989 r. o zmianie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 75, poz. 444), które stanowią:

„Art. 2. Do czasu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 64 ust. 3 Konstytucji, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 1990 r., pro-

kuratura działa na dotychczasowych zasadach.”

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

4) art. 5—11 i 13 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o zmianie ustawy o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawy o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 20, poz. 121), które stanowią:

„Art. 5. 1. Prokuratorzy i wiceprokuratorzy Prokuratury Generalnej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią obowiązki prokuratorów w Prokuraturze Wojewódzkiej w Warszawie.

2. Pracowników administracyjnych i obsługi Prokuratury Generalnej, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, Prokurator Generalny zatrudni w Ministerstwie Sprawiedliwości, w Prokuraturze Wojewódzkiej w Warszawie lub w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie, stosownie do posiadanych kwalifikacji zawodowych.

3. Prokuratorzy i mianowani pracownicy administracyjni, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, złożyć Prokuratorowi Generalnemu pisemne oświadczenie o odmowie dalszego zatrudnienia. W tym wypadku stosunek pracy rozwiązuje się po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia oświadczenia, w ostatnim dniu miesiąca kalendarzowego. Umowni pracownicy administracyjni i obsługi mogą w tym samym czasie złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu stosunku pracy albo wnioski o jego rozwiązanie za porozumieniem stron, który powinien być uwzględniony w terminie nie dłuższym niż obowiązujący w danych stosunkach okres wypowiedzenia. Rozwiązanie stosunku pracy na zasadach przewidzianych w niniejszym ustępie pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem umowy o pracę przez zakład pracy za wypowiedzeniem z powodu likwidacji zakładu pracy.

4. Prokuratorzy i pracownicy, o których mowa w ust. 1 i 2, zachowują przez okres sześciu miesięcy prawo do wynagrodzenia odpowiadającego stanowisku, które dotychczas zajmowali, gdy obejmą w Ministerstwie Sprawiedliwości, w Prokuraturze Wojewódzkiej lub w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie albo w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w innym sądzie stanowiska, na których przysługuje niższe wynagrodzenie zasadnicze, niższy dodatek funkcyjny lub jeżeli dodatek nie przysługuje.

Art. 6. 1. W terminie do dnia 30 czerwca 1990 r. Prokurator Generalny powoła:

- 1) prokuratorów i wiceprokuratorów Prokuratury Generalnej, którzy zajmowali te stanowiska w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy — na stanowiska prokuratorów Prokuratury Wojewódzkiej w Warszawie,
- 2) prokuratorów i wiceprokuratorów prokuratur wojewódzkich i rejonowych, którzy zajmowali te stanowiska w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy — na stanowiska prokuratorów prokuratur wojewódzkich i rejonowych, właściwych ze względu na ich miejsce zamieszkania
— jeżeli spełniają wymagania określone w art. 16 ust. 1 (art. 14 ust. 1)^{a)} ustawy o prokuraturze.
2. Stosunek pracy z prokuratorami, których Prokurator Generalny nie powołał na stanowiska prokuratora, wygasa z dniem 30 września 1990 r. Prokuratorowi przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o pracownikach urzędów państwowych.
3. W terminie do dnia 30 czerwca 1990 r. Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej powoła prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, którzy zajmowali te stanowiska w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, na stanowiska prokuratorów odpowiednich wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, właściwych ze względu na ich miejsce zamieszkania, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 16 ust. 1 i 2 (art. 14 ust. 1 i 2)^{a)} ustawy o prokuraturze.
4. Prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, których Prokurator Generalny nie powołał na stanowiska prokuratorów, wyznacza się na inne stanowiska służbowe w siłach zbrojnych, a w wypadku niewyrażenia zgody — zwalnia z zawodowej służby wojskowej z zachowaniem wszelkich uprawnień przysługujących żołnierzom zwolnionym z tej służby z przyczyn, które nie powodują utraty tych uprawnień.
5. Prokuratorom i pracownikom, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2, którzy złożyli oświadczenia wymienione w art. 5 ust. 3, jak również prokuratorom, którzy nie zostali powołani przez Prokuratora Generalnego na podstawie ust. 1, przysługują

uprawnienia emerytalne na zasadach określonych w art. 27 ust. 2 ustawy o pracownikach urzędów państwowych albo jeżeli osiągnęli do dnia wygaśnięcia stosunku pracy okres zatrudnienia wynoszący łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresu zatrudnienia co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Art. 7. 1. Znosi się Prokuraturę Generalną.

2. Obsługa Prokuratora Generalnego należy do Ministerstwa Sprawiedliwości.
3. Ministerstwo Sprawiedliwości wstępuje w stosunki prawne związane z lokalami zajmowanymi przez Prokuraturę Generalną i jednostki nadzorowane przez Prokuratora Generalnego.
4. Mienie i środki finansowe pozostające w dyspozycji Prokuratury Generalnej przekazuje się Ministerstwu Sprawiedliwości.
5. Ust. 3 i 4 nie dotyczą wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Art. 8. 1. Pierwsze posiedzenia wojewódzkich zgromadzeń prokuratorów zostaną zwołane po dniu 1 lipca 1990 r., nie później jednak niż do dnia 31 sierpnia 1990 r.

2. Wojewódzkie zgromadzenia prokuratorów na pierwszym posiedzeniu dokonują wyboru członków kolegiów prokuratur wojewódzkich i członków Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.
3. Do czasu podjęcia działalności przez wojewódzkie zgromadzenia prokuratorów i kolegia prokuratur wojewódzkich przepisów art. 22² pkt 6 (art. 20 pkt 6)^{a)} oraz art. 22⁴ pkt 2 i 4 (art. 22 pkt 2 i 3)^{a)} ustawy o prokuraturze nie stosuje się.

Art. 9. 1. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym na pierwszym posiedzeniu określi termin wyborów członków komisji dyscyplinarnych.

2. Do czasu wyboru komisji dyscyplinarnych na podstawie niniejszej ustawy działają komisje dyscyplinarne utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych.
3. Niezakończone prawomocnie sprawy do dnia wyboru komisji dyscyplinarnych na podstawie niniejszej ustawy, toczące się w dotychczasowych komisjach dyscyplinarnych, przekazuje się komisjom dyscyplinarnym utworzonym na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 10. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie pozostają w mocy dotychczasowe

^{a)} W nawiasach podano numerację artykułów tekstu jednolitego ustawy o prokuraturze (Dz. U. z 1994 r. Nr 19, poz. 70).

przepisy wykonawcze, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

Art. 11. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o Prokuratorze Generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub Prokuraturze Generalnej, należy przez to rozumieć Prokuratora Generalnego lub odpowiednio Ministerstwo Sprawiedliwości sprawujące obsługę Prokuratora Generalnego."

„Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 marca 1990 r.”;

5) art. 27 ustawy z dnia 14 grudnia 1990 r. o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy (Dz. U. Nr 89, poz. 517), który stanowi:

„Art. 27. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1991 r., z wyjątkiem art. 5 i 14, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

6) art. 49 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234), który stanowi:

„Art. 49. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

7) art. 5 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, o Sądzie Najwyższym, o prokuraturze, o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 100, poz. 443), który stanowi:

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

8) art. 18 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 491), który stanowi:

„Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

9) art. 8, 9 i 11 ustawy z dnia 15 maja 1993 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, o prokuraturze, o Sądzie Najwyższym, o Trybunale Konstytucyjnym, o Krajowej Radzie Sądownictwa i o powołaniu sądów apelacyjnych (Dz. U. Nr 47, poz. 213), które stanowią:

„Art. 8. 1. Prokuratury apelacyjne rozpoczynają działalność z dniem 1 lipca 1993 r.

2. Stanowiska prokuratorów w Ministerstwie Sprawiedliwości znosi się z dniem 30 czerwca 1993 r.

3. Prokuratorów w Ministerstwie Sprawiedliwości, którzy nie zostaną powołani na stanowiska prokuratorów prokuratur apelacyjnych i nie są prokuratorami Prokuratury Wojewódzkiej w Warszawie, Prokurator Generalny przeniesie do tej Prokuratury.

Art. 9. 1. Do czasu podjęcia działalności przez zgromadzenia prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych, kolegia prokuratur apelacyjnych i przez Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym w składzie określonym w niniejszej ustawie, działają wojewódzkie zgromadzenia prokuratorów, kolegia prokuratur wojewódzkich i Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych. Rada Prokuratorów wyraża opinie o kandydatach na stanowiska prokuratorów apelacyjnych.

2. Komisje dyscyplinarne wybrane na podstawie przepisów dotychczasowych oraz dotychczasowi rzecznicy dyscyplinarnej działają do czasu wyboru komisji dyscyplinarnej i wyznaczenia rzeczników na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

3. Niezakończone prawomocnie sprawy do dnia wyboru komisji dyscyplinarnych na podstawie niniejszej ustawy, toczące się w dotychczasowych komisjach dyscyplinarnych, przekazuje się komisjom dyscyplinarnym utworzonym na podstawie niniejszej ustawy.

4. Pierwsze posiedzenia zgromadzeń prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych zostaną zwołane po dniu 1 lipca 1993 r., nie później niż do dnia 30 września 1993 r.”

„Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

10) art. 68 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 105, poz. 509), który stanowi:

„Art. 68. 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w art. 26, lecz nie dłużej niż przez sześć miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, zachowują moc przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 67 pkt 2, w zakresie dotyczącym ustalania wysokości czynszu najmu. W tym samym okresie osoby, o których mowa w art. 46 ustawy wymienionej w art. 53, opłacają czynsz najmu w wysokości pokrywającej koszty eksploatacji tych domów i lokali mieszkalnych.

3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 67 pkt 2 zachowują moc nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”;

- 11) art. 23 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 34, poz. 163), który stanowi:
- „Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1995 r.”;
- 12) art. 7 ustawy z dnia 10 maja 1996 r. o zmianie ustaw o prokuraturze, o Sądzie Najwyższym, o Trybunale Konstytucyjnym oraz ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych i ustawy — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 77, poz. 367), który stanowi:
- „Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 13) art. 259 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 i Nr 160, poz. 1083), który stanowi:
- „Art. 259. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r., z tym że przepisy art. 251—254 obowiązują nie dłużej niż przez 10 lat od dnia jej wejścia w życie.”;
- 14) art. 64 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. Nr 98, poz. 604), który stanowi:
- „Art. 64. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 58, który wchodzi w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 15) art. 30 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 106, poz. 679), który stanowi:
- „Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r., z tym że:
- 1) przepisy art. 24e ustawy, o której mowa w art. 19, wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia,
 - 2) przepisy art. 24f—24h ustawy, o której mowa w art. 19, mają zastosowanie do radnych rad gmin kadencji następujących po kadencji, w czasie której niniejsza ustawa weszła w życie,
 - 3) przepisy art. 35a ustawy, o której mowa w art. 23, wchodzi w życie z pierwszym dniem kadencji Sejmu i Senatu następującej po kadencji rozpoczętej w dniu 19 września 1993 r.,
 - 4) przepisy art. 11 ustawy, o której mowa w art. 25, stosuje się nadal do radnych rad gmin kadencji, w czasie której niniejsza ustawa weszła w życie.”;
- 16) art. 6 i 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz ustawy o prokuraturze (Dz. U. Nr 117, poz. 752), które stanowią:
- „Art. 6. Do osób, które rozpoczęły aplikację sądową lub prokuratorską przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.”
- „Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.”;
- 17) art. 80 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753), który stanowi:
- „Art. 80. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.”;
- 18) art. 6 i 8 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 124, poz. 782), które stanowią:
- „Art. 6. 1. Przepisy art. 71¹ § 2 i 4 ustawy, o której mowa w art. 1, mają zastosowanie do sędziów i odpowiednio do prokuratorów, którzy uzyskali prawo do emerytury lub renty przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli prawo to nabyli zajmując stanowisko sędziego lub prokuratora. Przy ustalaniu wysokości uposażenia uwzględnia się wynagrodzenie zasadnicze wraz z dodatkiem za wysługę lat, które pobierałby sędzia lub prokurator w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Przepisy art. 78² ustawy, o której mowa w art. 1, mają zastosowanie również do osób, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wskutek śmierci sędziego lub prokuratora, pobierały rentę rodzinną.
3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady i tryb wypłat uposażeń i uposażeń rodzinnych emerytowanym sędziom i prokuratorom oraz członkom ich rodzin w miejsce świadczeń z ubezpieczenia społecznego.”
- „Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 17 października 1997 r., z wyjątkiem:
- 1) przepisów art. 71¹, art. 78—78² ustawy, o której mowa w art. 1, oraz art. 6 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.,
 - 2) przepisów art. 71² ustawy, o której mowa w art. 1, i art. 62b ustawy, o której mowa w art. 3, oraz przepisu art. 6 ust. 3 niniejszej ustawy, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 19) art. 131 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 141, poz. 944 i Nr 160, poz. 1083), który stanowi:

- „Art. 131. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.”;
- 20) art. 5, 8, 10 i 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1997 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 1998 r. Nr 98, poz. 607), które stanowią:
- „Art. 5. Sędziowie i prokuratorzy w stanie spoczynku oraz członkowie ich rodzin korzystają z prawa do świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.”
- „Art. 8. 1. Sędziowie w stanie spoczynku i prokuratorzy w stanie spoczynku, którzy pełnili służbę lub pracowali w organach albo komórkach organizacyjnych wymienionych w art. 7 ust. 1 pkt 1—4 lub złożyli fałszywe oświadczenia dotyczące pracy, służby lub współpracy z organami, o których mowa w art. 2 ustawy o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne, tracą prawo do stanu spoczynku i uposażenia w stanie spoczynku.
2. Członkowie rodzin sędziów i prokuratorów, określonych w ust. 1, tracą prawo do uposażenia rodzinnego.
3. Okoliczności, o których mowa w ust. 1, stwierdza się w trybie określonym w art. 7 ust. 4 i 5. Utrata uprawnień następuje z dniem wydania decyzji.
4. Przepisy art. 7 ust. 6 i 7 stosuje się do sędziów i prokuratorów w stanie spoczynku, którzy nie złożyli w okresie służby oświadczeń, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 7 ust. 1 pkt 6.”
- „Art. 10. Sędziowie i prokuratorzy, którzy przed dniem 17 października 1997 r. otrzymali od Krajowej Rady Sądownictwa i odpowiednio od Prokuratora Generalnego zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska pomimo ukończenia 65 roku życia, zachowują prawo do zajmowania tego stanowiska do końca terminu określonego w tej zgodzie.
- Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 1 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.”;
- 21) art. 73 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155, poz. 1016), który stanowi:
- „Art. 73. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 22) art. 2—4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy o prokuraturze (Dz. U. Nr 162, poz. 1123), które stanowią:
- „Art. 2. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych prokuratury wojewódzkie stają się prokuraturami okręgowymi, a ośrodki zamiejscowe prokuratorów wojewódzkich stają się ośrodkami zamiejscowymi odpowiednich prokuratur okręgowych.
2. Z dniem wejścia w życie ustawy prokuratorzy wojewódzcy i ich zastępcy stają się odpowiednio prokuratorami okręgowymi i zastępcami prokuratorów okręgowych.
3. Z dniem wejścia w życie ustawy prokuratorzy prokuratur wojewódzkich stają się prokuratorami odpowiednich prokuratur okręgowych, a prokuratorzy prokuratur wojewódzkich w stanie spoczynku stają się prokuratorami prokuratur okręgowych w stanie spoczynku.
4. Z dniem wejścia w życie ustawy delegaci prokuratorów prokuratur wojewódzkich stają się delegatami prokuratorów odpowiednich prokuratur okręgowych.
5. Z dniem wejścia w życie ustawy członkowie kolegiów prokuratur wojewódzkich stają się członkami kolegiów odpowiednich prokuratur okręgowych.
- Art. 3. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o prokuraturze wojewódzkiej, prokuratorze wojewódzkim, prokuratorach prokuratury wojewódzkiej, kolegium prokuratury wojewódzkiej lub zebraniu prokuratorów prokuratury wojewódzkiej, należy przez to rozumieć odpowiednio prokaturę okręgową, prokuratora okręgowego, prokuratorów prokuratury okręgowej, kolegium prokuratury okręgowej i zebranie prokuratorów prokuratury okręgowej.
- Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.”;
- 23) art. 21—23 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125), które stanowią:
- „Art. 21. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy osoby zatrudnione na podstawie dotychczasowych przepisów jako pracownicy administracyjni przez okres co najmniej roku w sądach lub jednostkach organizacyjnych prokuratury stają się urzędnikami w rozumieniu ustawy.
2. Z dniem wejścia w życie ustawy osoby zatrudnione w sądach lub jednostkach organizacyjnych prokuratury na stanowiskach pomocniczych, technicznych,

robotniczych i obsługi oraz pracownicy administracyjni zatrudnieni przez okres krótszy niż rok stają się innymi pracownikami w rozumieniu ustawy.

- Art. 22. Stosunki pracy nawiązane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie mianowania pozostają w mocy i mogą być zmieniane i rozwiązywane na zasadach określonych w ustawie o pracownikach urzędów państwowych.
- Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 24) art. 86 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60, poz. 636), który stanowi:
- „Art. 86. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1999 r., z tym że:
- 1) art. 54, 56, 59, 79 i 83 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia,
 - 2) art. 80 wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1999 r.”;
- 25) art. 32 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255), który stanowi:
- „Art. 32. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;
- 26) art. 4–7 ustawy z dnia 12 maja 2000 r. o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy o dyscyplinie wojskowej oraz ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 48, poz. 553), które stanowią:
- „Art. 4. 1. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy komisje dyscyplinarne stają się sądami dyscyplinarnymi w rozumieniu niniejszej ustawy.
2. Kadencja sądów dyscyplinarnych, o których mowa w ust. 1, trwa do końca, ustalonej na podstawie przepisów dotychczasowych, kadencji komisji dyscyplinarnych istniejących w dniu wejścia ustawy w życie.
- Art. 5. Przepisy ustawy stosuje się do spraw niezakończonych w dniu wejścia jej w życie orzeczeniami komisji dyscyplinarnych, wydanymi w drugiej instancji.
- Art. 6. Czynności procesowe dokonane przed wejściem w życie ustawy są skuteczne, jeżeli dokonano ich z zachowaniem przepisów dotychczasowych.
- Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 27) art. 76 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kry-

minalnych (Dz. U. Nr 110, poz. 1189), który stanowi:

„Art. 76. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

- 28) art. 206, 207 i 212 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 i Nr 154, poz. 1787), które stanowią:

„Art. 206. § 1. Z dniem wejścia w życie ustawy prokuratorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury otrzymują stawkę podstawową wynagrodzenia zasadniczego przysługującą na zajmowanym stanowisku oraz dodatek za długoletnią pracę według zasad określonych w art. 62 ust. 1g ustawy, o której mowa w art. 185 zdanie wstępne.

§ 2. Z dniem 1 stycznia 2003 r. prokuratorzy, którzy przepracowali na zajmowanym stanowisku co najmniej siedem lat, otrzymują stawkę pierwszą awansową wynagrodzenia zasadniczego.

§ 3. Z dniem 1 stycznia 2004 r. prokuratorzy, którzy przepracowali na danym stanowisku prokuratorskim co najmniej czternaście lat, otrzymują drugą stawkę awansową wynagrodzenia zasadniczego.

§ 4. Prokuratorowi, który na podstawie § 2 otrzymał stawkę pierwszą awansową wynagrodzenia zasadniczego, a z dniem 1 stycznia 2004 r. nie spełniał warunku, o którym mowa w § 3, do okresu wymaganego zgodnie z art. 62 ust. 1d ustawy, o której mowa w art. 185 zdanie wstępne, dla uzyskania stawki drugiej awansowej wynagrodzenia zasadniczego, zalicza się pełny okres pracy powyżej siedmiu lat na zajmowanym stanowisku prokuratorskim.

§ 5. Przepisy § 1–3 stosuje się przy obliczaniu wysokości wynagrodzenia prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury dla potrzeb ustalania uposażenia prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury według zasad określonych w art. 116 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 185 zdanie wstępne.

§ 6. Przepisy art. 200 stosuje się odpowiednio do prokuratorów, byłych prokuratorów, uposażenia prokuratorów w stanie spoczynku i do uposażenia rodzinnego po zmarłych prokuratorach albo prokuratorach w stanie spoczynku.

§ 7. Przepis art. 201 § 4 stosuje się do aplikacji prokuratorskiej oraz do asesury prokuratorskiej.

Art. 207. § 1. Sędziowie, którzy na podstawie dotychczasowych przepisów uzyskali zgodę Krajowej Rady Sądownictwa na dalsze zajmowanie stanowiska pomimo ukończenia 65 roku życia, przechodzą w stan spoczynku z upływem okresu, na który Krajowa Rada Sądownictwa wyraziła zgodę.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do prokuratorów, którzy uzyskali zgodę Prokuratora Generalnego na dalsze zajmowanie stanowiska.

§ 3. W sprawach dotyczących wyrażenia zgody, o której mowa w § 1 i 2, niezakończonych w chwili wejścia w życie ustawy, przepis art. 69 § 3 zdanie drugie stosuje się.”

„Art. 212. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2001 r., z wyjątkiem:

1) art. 91 § 2a, art. 151 § 1, art. 178, art. 193 i art. 195 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,

2) art. 13 § 2 pkt 4, art. 91 § 2, 3 i 4, art. 176, art. 177 i art. 179 § 1—4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.”;

29) art. 4 i 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2001 r. zmieniającej ustawę — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę o prokuraturze oraz ustawę o kuratorach sądowych (Dz. U. Nr 154, poz. 1787), które stanowią:

„Art. 4. Od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. art. 96 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz art. 58 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze nie stosuje się.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2001 r.”

Minister Sprawiedliwości: *B. Piwnik*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 lutego 2002 r. (poz. 206)

USTAWA

z dnia 20 czerwca 1985 r.

o prokuraturze.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1.¹⁾ Prokuraturę stanowią Prokurator Generalny oraz podlegli mu prokuratorzy powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorzy Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 maja 1993 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, o prokuraturze, o Sądzie Najwyższym, o Trybunale Konstytucyjnym, o Krajowej Radzie Sądownictwa i o powołaniu sądów apelacyjnych (Dz. U. Nr 47, poz. 213), która weszła w życie z dniem 9 września 1993 r., oraz ze zmianą wprowadzoną przez art. 59 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155, poz. 1016), która weszła w życie z dniem 19 stycznia 1999 r.

2. Prokurator Generalny jest naczelnym organem prokuratury. Funkcję Prokuratora Generalnego sprawuje Minister Sprawiedliwości.

Art. 2. Zadaniem prokuratury jest strzeżenie praworządności oraz czuwanie nad ściganiem przestępstw.

Art. 3. 1. Zadania określone w art. 2 Prokurator Generalny i podlegli mu prokuratorzy wykonują przez:

1) prowadzenie lub nadzorowanie postępowania przygotowawczego w sprawach karnych oraz sprawowanie funkcji oskarżyciela publicznego przed sądami,

2)²⁾ wytaczanie powództw w sprawach karnych i cywilnych oraz składanie wniosków i udział w postę-

²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy o prokuraturze (Dz. U. Nr 162, poz. 1123), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

powaniu sądowym w sprawach cywilnych, ze stonku pracy i ubezpieczeń społecznych, jeżeli tego wymaga ochrona praworządności, interesu społecznego, własności lub praw obywateli,

- 3) podejmowanie środków przewidzianych prawem, zmierzających do prawidłowego i jednolitego stosowania prawa w postępowaniu sądowym, administracyjnym, w sprawach o wykroczenia oraz w innych postępowaniach,
- 4)³⁾ sprawowanie nadzoru nad wykonaniem postanowień o tymczasowym aresztowaniu oraz innych decyzji o pozbawieniu wolności,
- 5) prowadzenie badań w zakresie problematyki przestępczości oraz jej zwalczania i zapobiegania,
- 6) zaskarżanie do sądu niezgodnych z prawem decyzji administracyjnych oraz udział w postępowaniu sądowym w sprawach zgodności z prawem takich decyzji,
- 7) koordynowanie działalności w zakresie ścigania przestępstw, prowadzonej przez inne organy państwowe,
- 8) współdziałanie z organami państwowymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi i organizacjami społecznymi w zapobieganiu przestępczości i innym naruszeniom prawa,
- 8a)⁴⁾ współpracę z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych,
- 9) opiniowanie projektów aktów normatywnych,
- 10) podejmowanie innych czynności określonych w ustawach.

2. W sprawach należących do zakresu działania sądów wojskowych oraz innych organów wojskowych czynności, o których mowa w ust. 1, wykonują prokuratorzy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Art. 4. (skreślony).⁵⁾

Art. 5.⁶⁾ Jeżeli uchwała organu samorządu terytorialnego albo rozporządzenie wojewody są niezgodne z prawem, prokurator zwraca się do organu, który je wydał, o ich zmianę lub uchylenie albo kieruje wnioskiem o ich uchylenie do właściwego organu nadzoru; w wypadku uchwały organu samorządu terytorialnego prokurator może także wystąpić o stwierdzenie jej nieważności do sądu administracyjnego.

³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 2 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁴⁾ Dodany przez art. 49 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. Nr 110, poz. 1189), która wchodzi w życie z dniem 6 kwietnia 2002 r.

⁵⁾ Przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza oraz ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

Art. 6.⁷⁾ 1. Prokuratorami powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury są prokuratorzy Prokuratury Krajowej, prokuratur apelacyjnych, okręgowych⁸⁾ i rejonowych.

2. Prokuratorami wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury są prokuratorzy Naczelnej Prokuratury Wojskowej, wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych.

3.⁹⁾ Prokuratorami Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu są prokuratorzy Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Instytutu Pamięci Narodowej oraz prokuratorzy oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Instytutu Pamięci Narodowej.

Art. 7. Prokurator jest obowiązany do podejmowania działań określonych w ustawach, kierując się zasadą bezstronności i równego traktowania wszystkich obywateli.

Art. 8.¹⁰⁾ 1. Prokurator przy wykonywaniu czynności określonych w ustawach jest niezależny, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2—5.

2. Prokurator jest obowiązany wykonywać zarządzenia, wytyczne i polecenia przełożonego prokuratora. Polecenie dotyczące treści czynności procesowej prokurator przełożony wydaje na piśmie, a na żądanie prokuratora — wraz z uzasadnieniem. W razie przeszkody w doręczeniu polecenia w formie pisemnej dopuszczalne jest przekazanie polecenia ustnie, z tym że przełożony jest obowiązany niezwłocznie potwierdzić je na piśmie.

3. Jeżeli prokurator nie zgadza się z poleceniem, może żądać zmiany polecenia lub wyłączenia go od wykonania czynności albo od udziału w sprawie. O wyłączeniu rozstrzyga ostatecznie prokurator bezpośrednio przełożony nad prokuratorem, który wydał polecenie, chyba że wydał je Prokurator Generalny.

4. Żądanie, o którym mowa w ust. 2 i 3, prokurator zgłasza na piśmie wraz z uzasadnieniem przełożonemu, który wydał polecenie.

5. Polecenie dotyczące treści czynności procesowej, wydane przez prokuratora przełożonego innego niż prokurator bezpośrednio przełożony, nie może obejmować sposobu zakończenia postępowania przygotowawczego i postępowania przed sądem.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 maja 1996 r. o zmianie ustaw o prokuraturze, o Sądzie Najwyższym, o Trybunale Konstytucyjnym oraz ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych i ustawy — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 77, poz. 367), która weszła w życie z dniem 8 sierpnia 1996 r.

⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁹⁾ Dodany przez art. 59 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako druga.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

6. W przypadku gdy w postępowaniu sądowym ujawnią się nowe okoliczności, prokurator samodzielnie podejmuje decyzje związane z dalszym tokiem tego postępowania.

7. Prokurator przełożony w razie stwierdzenia oczywistej obrazy prawa przy prowadzeniu sprawy wytyka, niezależnie od innych uprawnień, właściwemu prokuratorowi uchybienie, po uprzednim zażądaniu — w razie potrzeby — wyjaśnień. Stwierdzenie i wytknięcie uchybienia nie wpływa na rozstrzygnięcie sprawy.

8. W razie stwierdzenia oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa, prokurator przełożony jest obowiązany żądać wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko prokuratorowi, który obrazy się dopuścił.

Art. 9. 1.¹¹⁾ Organy samorządu terytorialnego oraz organy administracji rządowej, a także inne państwowe jednostki organizacyjne, spółdzielnie i ich związki, organizacje zawodowe, samorządowe i inne organizacje społeczne udzielają Prokuratorowi Generalnemu i podległym mu prokuratorom pomocy w realizacji ich zadań.

2.¹²⁾ Prokurator okręgowy lub rejonowy, z własnej inicjatywy bądź na wniosek jednostek organów samorządu terytorialnego albo właściwego wojewody, przedkłada im informację o stanie przestępczości i jej zwalczaniu w województwie, powiecie lub gminie (mieście, dzielnicy).

Rozdział 2

Organizacja prokuratury

Art. 10. 1.¹³⁾ Prokurator Generalny:

- 1) kieruje działalnością prokuratury osobiście bądź przez zastępców Prokuratora Generalnego,
- 2) wydaje zarządzenia, wytyczne i polecenia.

2. Prokurator Generalny może przedsięwziąć wszelkie czynności należące do zakresu działania prokuratury lub zlecać ich wykonanie podległym mu prokuratorom, chyba że ustawa zastrzega określoną czynność wyłącznie jego właściwości.

3. Prokurator przełożony może zlecać podległym prokuratorom wykonanie czynności należących do jego zakresu działania, chyba że ustawa zastrzega określoną czynność wyłącznie jego właściwości, oraz przejmować czynności prokuratorów podległych.

Art. 11. 1.¹⁴⁾ 1. Prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury powołuje Prokurator

Generalny, a prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury — Prokurator Generalny na wniosek Ministra Obrony Narodowej.

2.¹⁵⁾ Kandydat na stanowisko prokuratora przedkłada informację z Krajowego Rejestru Karnego, dotyczącą jego osoby, i zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora. Wydanie zaświadczenia oraz badanie kandydatów na stanowiska prokuratorów odbywa się na zasadach dotyczących kandydatów na urząd sędziego.

Art. 12. 1.¹⁶⁾ Prokuratora Krajowego jako zastępcę Prokuratora Generalnego oraz innych zastępców Prokuratora Generalnego powołuje, spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, i odwołuje z tych stanowisk — Prezes Rady Ministrów na wniosek Prokuratora Generalnego.

2. Jednym z zastępców Prokuratora Generalnego jest Naczelny Prokurator Wojskowy, którego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek Prokuratora Generalnego zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej. Naczelny Prokurator Wojskowy kieruje w zastępstwie Prokuratora Generalnego działalnością wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Art. 13. 1. (skreślony).¹⁷⁾

2.¹⁸⁾ Do pełnienia funkcji prokuratora apelacyjnego, okręgowego⁸⁾ i prokuratora rejonowego, a także do pełnienia pozostałych funkcji w prokuraturze, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 oraz art. 111, powołuje spośród prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji Prokurator Generalny.

3.¹⁹⁾ Zastępców Naczelnego Prokuratora Wojskowego i wojskowych prokuratorów okręgowych powołuje i odwołuje Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej. Do pełnienia pozostałych funkcji w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury powołuje, spośród prokuratorów, i odwołuje z pełnienia tych funkcji Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

4.²⁰⁾ Prokurator Generalny może określić funkcje w prokuraturach apelacyjnych, okręgowych⁸⁾ i rejonowych, na które powołuje prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji prokurator apelacyjny.

¹¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 5 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 7. Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 185 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070), która weszła w życie z dniem 1 października 2001 r.

¹⁵⁾ Dodany przez art. 185 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070), która weszła w życie z dniem 1 października 2001 r.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

¹⁷⁾ Przez art. 2 pkt 8 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

¹⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 8 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

²⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 8 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

Art. 14. 1.²¹⁾ Prokuratorem może być powołany ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) jest nieskazitelnego charakteru,
- 3) ukończył wyższe studia prawnicze w Polsce i uzyskał tytuł magistra lub zagraniczne uznane w Polsce,
- 4) jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora,
- 5) ukończył 26 lat,
- 6) złożył egzamin prokuratorski lub sędziowski,
- 7) pracował w charakterze asesora prokuratorskiego lub sędziowego co najmniej rok albo odbył w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury okres służby przewidziany w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

2. Na prokuratora w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury może być powołany tylko oficer zawodowy lub oficer służby okresowej.

3.²²⁾ Wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 6 i 7, nie dotyczą:

- 1) profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych w polskich szkołach wyższych, w Polskiej Akademii Nauk oraz w instytutach naukowo-badawczych i innych placówkach naukowych,
- 2) sędziów oraz oficerów, którzy w sądach wojskowych zajmowali stanowiska sędziów,
- 3) adwokatów oraz radców prawnych, którzy wykonywali ten zawód co najmniej trzy lata.

4.²³⁾ Wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 7, nie dotyczą notariuszy.

Art. 15. (utracił moc).²⁴⁾

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 2 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 15.

²²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 185 pkt 2 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 15.

²³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 185 pkt 2 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 15.

²⁴⁾ Utracił moc z dniem 17 września 1999 r. na podstawie pkt 4 obwieszczenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 września 1999 r. o utracie mocy obowiązującej art. 4 ust. 3 ustawy o radcach prawnych, art. 30 ust. 2 ustawy o Sądzie Najwyższym, art. 15 ustawy o prokuraturze, art. 53 § 2 i art. 61 § 2 pkt 3 ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, art. 12a ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, art. 12 ustawy o zmianie ustawy — Prawo o adwokaturze, ustawy o radcach prawnych oraz niektórych innych ustaw oraz w części: art. 4b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy — Prawo o adwokaturze, art. 122¹ § 4 ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych i art. 70 § 1 ustawy — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 75, poz. 853), w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 stycznia 1999 r. sygn. akt K. 1/98.

Art. 16. 1.²⁵⁾ Prokurator Generalny może odwołać prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli prokurator, mimo dwukrotnego ukarania przez sąd dyscyplinarny²⁶⁾ karą wymienioną w art. 67 ust. 1 pkt 2—4, popełnił przewinienie służbowe, a w tym dopuścił się oczywistej obrazy przepisów prawa lub uchybił godności urzędu prokuratorskiego; przed podjęciem decyzji Prokurator Generalny wysłuchuje wyjaśnień prokuratora, chyba że nie jest to możliwe, oraz zasięga odpowiednio opinii zebrania prokuratorów Prokuratury Krajowej albo opinii właściwego zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej.

2. Prokurator Generalny może odwołać prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury na wniosek Ministra Obrony Narodowej w wypadkach, gdy przepisy o służbie wojskowej przewidują zwolnienie z zawodowej służby wojskowej.

3.²⁷⁾ Prokurator Generalny odwołuje prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli rzekł się stanowiska prokuratora.

4. Stosunek służbowy prokuratora wygasa po upływie trzech miesięcy od doręczenia zawiadomienia o odwołaniu, chyba że na wniosek zainteresowanego prokuratora określono krótszy termin.

5.²⁸⁾ Prawomocne orzeczenie sądu dyscyplinarnego²⁶⁾ o wydaleniu ze służby prokuratorskiej, z zastrzeżeniem art. 83 ust. 2, oraz prawomocne orzeczenie sądu skazujące prokuratora na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych, zakazu zajmowania stanowiska prokuratora lub na karę degradacji pociąga za sobą z mocy prawa utratę stanowiska prokuratora; stosunek służbowy prokuratora wygasa z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.

5a.²⁹⁾ Stosunek służbowy prokuratora wygasa z dniem utraty przez niego obywatelstwa polskiego.

6. (skreślony).³⁰⁾

Art. 16a.³¹⁾ 1. Przeniesienie prokuratora na inne miejsce służbowe może nastąpić tylko za jego zgodą.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 124, poz. 782), która weszła w życie z dniem 17 października 1997 r.

²⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2000 r. o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy o dyscyplinie wojskowej oraz ustawy o Instytucji Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 48, poz. 553), która weszła w życie z dniem 29 czerwca 2000 r.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 1 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 25.

²⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

²⁹⁾ Dodany przez art. 185 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

³⁰⁾ Przez art. 3 pkt 1 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 25.

³¹⁾ Dodany przez art. 185 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

2. Zgoda prokuratora na przeniesienie na inne miejsce służbowe nie jest wymagana w przypadkach:

- 1) zniesienia stanowiska wywołanego zmianą w organizacji prokuratury lub zniesienia danej jednostki organizacyjnej prokuratury albo przeniesienia jej siedziby,
- 2) przeniesienia w wyniku kary dyscyplinarnej.

3. Do przeniesienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 11 ust. 1.

Art. 17. 1.³²⁾ Powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury są: Prokuratura Krajowa oraz prokuratury apelacyjne, okręgowe⁸⁾ i rejonowe. Prokuratura Krajowa wchodzi w skład Ministerstwa Sprawiedliwości. Prokuraturą Krajową, w zakresie określonym przez Prokuratora Generalnego, kieruje Prokurator Krajowy.

1.³³⁾ Prokuraturą apelacyjną kieruje prokurator apelacyjny. Prokurator apelacyjny jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury apelacyjnej, prokuratorów prokuratur okręgowych⁸⁾ oraz prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury apelacyjnej.

2. Prokuraturą okręgową⁸⁾ kieruje prokurator okręgowy⁸⁾. Prokurator okręgowy⁸⁾ jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury okręgowej⁸⁾ oraz prokuratorów rejonowych i prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury okręgowej⁸⁾.

3. Prokuraturą rejonową kieruje prokurator rejonowy. Prokurator rejonowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury rejonowej.

4.³⁴⁾ Prokuraturą apelacyjną tworzy się dla obszaru właściwości co najmniej dwóch prokuratur okręgowych. Prokuraturą okręgową tworzy się dla obszaru właściwości co najmniej dwóch prokuratur rejonowych. Prokuraturą rejonową tworzy się dla jednej lub większej liczby gmin; w uzasadnionych wypadkach może być utworzona więcej niż jedna prokuratura rejonowa w obrębie tej samej gminy.

5.³⁴⁾ Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi prokuratury apelacyjne, okręgowe i rejonowe oraz ustala ich siedziby i obszary właściwości.

6.³⁴⁾ Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, może tworzyć poza siedzibą prokuratury, a także znosić, ośrodki zamiejscowe prokuratur okręgowych lub rejonowych.

6a.³⁵⁾ Pracownicy zniesionego ośrodka zamiejscowego przechodzą do prokuratury, której ośrodek zamiejscowy został zniesiony.

7. Minister Sprawiedliwości może zarządzić wspólne prowadzenie spraw z zakresu administracji i gospodarki finansowej sądu powszechnego i powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury przez właściwy sąd powszechny, jeżeli obie jednostki mają siedzibę w tej samej miejscowości.

8.³⁶⁾ Wojskowymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury są: Naczelna Prokuratura Wojskowa, wojskowe prokuratury okręgowe oraz wojskowe prokuratury garnizonowe. W miarę potrzeby mogą być tworzone inne rodzaje wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

9. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości tworzy i znosi wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury oraz ustala ich siedziby i terytorialny zakres działania.

Art. 17a.³⁷⁾ 1. Do budynków jednostek organizacyjnych prokuratury nie wolno wносить broni ani amunicji, a także materiałów wybuchowych i innych środków niebezpiecznych. Nie dotyczy to osób wykonujących w tych budynkach obowiązki służbowe wymagające posiadania broni.

2. Prokurator apelacyjny i odpowiednio prokurator okręgowy może zarządzić stosowanie środków zapewniających bezpieczeństwo w budynkach podlegających mu jednostek organizacyjnych prokuratury oraz zapobiegających naruszaniu zakazu, o którym mowa w ust. 1. W takim przypadku do ochrony tych budynków oraz osób w nich przebywających stosuje się przepisy o ochronie osób i mienia.

Art. 18. 1. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, ustala regulamin określający tryb wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.

2. Minister Sprawiedliwości określa wewnętrzną organizację powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz zakres działania sekretariatów i innych działów administracji.

3.³⁸⁾ Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej ustala, w drodze rozporządzenia, regulamin określający tryb wewnętrznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz wewnętrzną organizację tych jednostek.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 7.

³³⁾ Dodany przez art. 2 pkt 10 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

³⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

³⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 7 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 7.

³⁷⁾ Dodany przez art. 185 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

³⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 68 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

4.³⁹⁾ Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa strój urzędowy prokuratorów biorących udział w rozprawach sądowych, uwzględniając charakter uroczysty stroju, odpowiedni do powagi sądu i utrwalonej tradycji.

Art. 19.⁴⁰⁾ 1. W prokuraturze apelacyjnej działa zgromadzenie prokuratorów, które składa się z prokuratorów prokuratury apelacyjnej oraz delegatów prokuratorów prokuratur okręgowych⁸⁾ i rejonowych działających na obszarze właściwości prokuratury apelacyjnej. Delegatów prokuratorów prokuratur okręgowych⁸⁾ i rejonowych, w liczbie równej liczbie prokuratorów prokuratury apelacyjnej, wybierają na okres dwóch lat, po połowie, zebrania prokuratorów prokuratur okręgowych⁸⁾ i zebrania prokuratorów prokuratur rejonowych; Minister Sprawiedliwości ustala regulamin wyboru delegatów.

2. Przewodniczącym zgromadzenia prokuratorów jest prokurator apelacyjny.

3. Posiedzenie zgromadzenia prokuratorów zwołuje prokurator apelacyjny z inicjatywy własnej lub Prokuratora Generalnego, kolegium prokuratury apelacyjnej albo jednej piątej liczby członków zgromadzenia.

Art. 20.⁴⁰⁾ Zgromadzenie prokuratorów:

- 1) wysłuchuje informacji prokuratora apelacyjnego o działalności prokuratur i pracy prokuratorów oraz wyraża opinię w tym zakresie,
- 2) ustala liczbę i wybiera dwie trzecie liczby członków kolegium prokuratury apelacyjnej,
- 3) wybiera przedstawiciela do Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym,
- 4) wybiera członków sądów dyscyplinarnych²⁶⁾,
- 5) rozpatruje sprawozdania z działalności kolegiów prokuratury apelacyjnej,
- 6) wyraża opinie o kandydatach na prokuratora apelacyjnego, prokuratorów okręgowych⁸⁾ i prokuratorów rejonowych,
- 7) wyraża opinie w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora apelacyjnego lub kolegium prokuratury apelacyjnej.

Art. 21.⁴⁰⁾ 1. Kolegium prokuratury apelacyjnej składa się z czterech do dziesięciu członków, wybieranych w dwóch trzecich przez zgromadzenie prokuratorów, a w jednej trzeciej powołanych przez prokuratora apelacyjnego spośród prokuratorów. Przewodniczącym kolegium prokuratury apelacyjnej jest prokurator apelacyjny.

2. Kadencja kolegium prokuratury apelacyjnej trwa dwa lata.

³⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 11 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

3. Posiedzenia kolegium prokuratury apelacyjnej zwołuje prokurator apelacyjny z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków kolegium.

Art. 22.⁴⁰⁾ Kolegium prokuratury apelacyjnej:

- 1) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji prokuratur,
- 2)⁴¹⁾ wyraża opinię o kandydatach na prokuratorów prokuratury apelacyjnej i okręgowej⁸⁾,
- 3)⁴¹⁾ wyraża opinię w przedmiocie odwołania prokuratora prokuratury apelacyjnej i okręgowej⁸⁾,
- 4) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora apelacyjnego.

Art. 22a.⁴²⁾ 1. Kolegium prokuratury okręgowej⁸⁾ składa się z czterech do dziesięciu członków wybieranych w dwóch trzecich przez zebranie prokuratorów prokuratury okręgowej⁸⁾ oraz delegatów prokuratorów prokuratur rejonowych, a w jednej trzeciej powołanych przez prokuratora okręgowego⁸⁾ spośród podległych mu prokuratorów. Przewodniczącym kolegium prokuratury okręgowej⁸⁾ jest prokurator okręgowy⁸⁾.

2. Prokurator Generalny ustala regulamin wyboru delegatów, o których mowa w ust. 1.

3. Kadencja kolegium prokuratury okręgowej⁸⁾ trwa dwa lata.

4. Posiedzenie kolegium prokuratury okręgowej⁸⁾ zwołuje prokurator okręgowy⁸⁾ z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków kolegium.

Art. 22b.⁴²⁾ Kolegium prokuratury okręgowej⁸⁾:

- 1) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji prokuratur,
- 2) wyraża opinię o kandydatach na asesorów prokuratorów oraz prokuratorów prokuratur rejonowych,
- 3) wyraża opinię w przedmiocie odwołania prokuratora prokuratury rejonowej,
- 4) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora okręgowego⁸⁾.

Art. 23.⁴⁰⁾ 1.⁴³⁾ Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym składa się z: trzech przedstawicieli wybranych przez zebranie prokuratorów Prokuratury Krajowej, przedstawiciela wybranego przez zebranie prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, przed-

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

⁴²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w przypisie 7, oraz ze zmianą wprowadzoną przez art. 59 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako druga.

stawiciela wybranego przez zebranie prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, przedstawicieli wybranych przez zgromadzenia prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych — po jednym z każdej prokuratury apelacyjnej — oraz trzech prokuratorów powołanych przez Prokuratora Generalnego. Wybory prokuratorów na zebraniach odbywają się według regulaminów uchwalonych przez te zebrania. Przewodniczącym Rady jest Prokurator Generalny.

2. Kadencja Rady trwa dwa lata.

3. Posiedzenia Rady zwołuje Prokurator Generalny z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków Rady.

4. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

Art. 24.⁴⁰⁾ 1. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym wyraża opinię w sprawach podejmowanych z własnej inicjatywy lub przedstawionych przez Prokuratora Generalnego, a w szczególności dotyczących:

- 1) projektów wytycznych i zarządzeń Prokuratora Generalnego,
- 2) stanu i rozwoju kadry prokuratorowskiej oraz kierunków szkolenia prokuratorów, asesorów i aplikantów,
- 3) okresowych ocen realizacji zadań prokuratury,
- 4) kierunków działań w celu doskonalenia kwalifikacji zawodowych prokuratorów oraz poziomu ich pracy.

2.⁴⁴⁾ Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym ustala także ogólną liczbę członków sądów dyscyplinarnych²⁶⁾ oraz wskazuje liczbę członków sądów dyscyplinarnych²⁶⁾ wybieranych przez zebranie prokuratorów Prokuratury Krajowej i zgromadzenia prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych.

Rozdział 3

Działalność prokuratury

Postępowanie przygotowawcze

Art. 25. 1. Prokurator, stosownie do przepisów ustaw, wszczyna i prowadzi postępowanie przygotowawcze albo zleca wszczęcie lub prowadzenie takiego postępowania innemu uprawnionemu organowi.

2. W toku postępowania przygotowawczego prokurator stosuje, w wypadkach przewidzianych w ustawach, środki zapobiegawcze wobec podejrzanych.

3. (skreślony).⁴⁵⁾

Art. 26. 1. Prokurator sprawuje nadzór nad postępowaniem przygotowawczym prowadzonym przez uprawniony do tego inny organ. Zarządzenia prokuratora w postępowaniu przygotowawczym są wiążące.

2. W razie niewykonania zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, na żądanie prokuratora, przełożony winnego funkcjonariusza wszczyna przeciwko niemu postępowanie służbowe lub dyscyplinarne.

Art. 27. 1. W razie gdy postępowanie przygotowawcze ujawni istnienie okoliczności sprzyjających popełnianiu przestępstw lub utrudniających ich ujawnianie, prokurator kieruje wystąpienie do odpowiedniego organu.

2. W wystąpieniu prokurator może żądać również przeprowadzenia kontroli, a także wszczęcia przeciwko winnym postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej, służbowej, materialnej lub innej przewidzianej w przepisach dotyczących stosunków pracy.

3.⁴⁶⁾ Organ, do którego zwrócił się prokurator, jest obowiązany w terminie 30 dni od daty otrzymania wystąpienia zawiadomić prokuratora o podjętych środkach lub zajęтым stanowisku bądź o sposobie zakończenia kontroli lub postępowania.

Art. 28. 1. W razie umorzenia postępowania przygotowawczego, prokurator może, stosownie do okoliczności, przestać sprawę właściwemu organowi w celu wszczęcia postępowania służbowego, dyscyplinarnego lub o wykroczenie albo w celu rozpatrzenia sprawy przez właściwą organizację społeczną lub zawodową.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie odmowy wszczęcia postępowania przygotowawczego, a także w razie skierowania sprawy do sądu z aktem oskarżenia.

Art. 29. 1. Wytyczne Prokuratora Generalnego w zakresie postępowania przygotowawczego są wiążące dla wszystkich organów uprawnionych do prowadzenia postępowania przygotowawczego.

2.⁴⁷⁾ Wydawane przez ministrów akty normatywne dotyczące postępowania przygotowawczego wymagają uprzednio uzgodnienia z Prokuratorem Generalnym, a wydawane przez wojewodę — uprzednio uzgodnienia z prokuratorem okręgowym⁸⁾.

3. Ministrowie nadzorujący organy uprawnione do prowadzenia postępowania przygotowawczego obowiązani są do przedstawiania Prokuratorowi Generalnemu corocznych informacji o działalności tych organów w zakresie postępowania przygotowawczego.

⁴⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

⁴⁵⁾ Przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

⁴⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

⁴⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 7 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

4.⁴⁸⁾ Wojewodowie są obowiązani do składania informacji, o których mowa w ust. 3, właściwym prokuratorom okręgowym⁸⁾.

5. Informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, składane są do końca stycznia roku następnego.

Art. 30. 1. Prokurator Generalny może występować do naczelnych i centralnych organów administracji państwowej o podjęcie środków w celu usprawnienia działalności podległych im organów w zakresie postępowania przygotowawczego.

2.⁴⁹⁾ Uprawnienia określone w ust. 1 przysługują odpowiednio prokuratorom okręgowym⁸⁾ i rejonowym w stosunku do wojewodów oraz organów samorządu terytorialnego.

3. Organ, do którego zwrócił się prokurator, jest obowiązany w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania wystąpienia zawiadomić prokuratora o podjętych środkach, o których mowa w ust. 1.

Art. 31. W sprawach należących do zakresu działania sądów wojskowych uprawnienia przewidziane w art. 29 ust. 1 i 2 i art. 30 przysługują również Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu oraz odpowiednio podległym mu prokuratorom wojskowym.

Udział prokuratora w postępowaniu sądowym

Art. 32. 1. Prokurator wykonuje czynności oskarżyciela publicznego przed wszystkimi sądami. Może również wykonywać te czynności w sprawach wniesionych do sądu przez innych oskarżycieli.

2. W razie gdy wyniki postępowania sądowego nie potwierdzają zarzutów oskarżenia, prokurator odstępuje od oskarżenia.

3. Prokurator wnosi, w wypadkach przewidzianych w ustawach, środki zaskarżenia od orzeczeń sądowych.

Art. 33. (skreślony).⁵⁰⁾

Art. 34. (skreślony).⁵⁰⁾

Nadzór nad wykonywaniem decyzji o pozbawieniu wolności⁵¹⁾

Art. 35.⁵²⁾ Prokurator sprawuje, w granicach przewidzianych ustawami, nadzór nad wykonywaniem postanowień o tymczasowym aresztowaniu i decyzji o pozbawieniu wolności.

Art. 36. (utracił moc).⁵³⁾

Art. 37. (utracił moc).⁵³⁾

Art. 38. (skreślony).⁵⁴⁾

Art. 39. 1. Prokurator Generalny przedstawia Prezydentowi wnioski w przedmiocie utaskawienia osób skazanych przez sądy.

2. W odniesieniu do wniosków w przedmiocie utaskawienia osób skazanych przez sądy wojskowe uprawnienie określone w ust. 1 przysługuje również Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu.

Badanie problematyki przestępczości oraz działań służących jej zwalczaniu i zapobieganiu

Art. 40. 1. Jeżeli wyniki badań to uzasadniają, Prokurator Generalny występuje z wnioskiem do właściwego organu o podjęcie odpowiednich środków, w tym również o wydanie lub zmianę określonych przepisów, w celu przeciwdziałania przestępczości.

2.⁵⁵⁾ Zadania określone w ust. 1 wykonują również prokuratorzy okręgowi⁸⁾ i rejonowi w stosunku do wojewodów i terenowych organów administracji nieze-spolonej oraz innych o terenowym zakresie działania.

3. Organ, do którego zwrócił się prokurator, jest obowiązany, w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania wniosku, zawiadomić prokuratora o podjętych środkach, o których mowa w ust. 1.

Art. 41. 1. W odniesieniu do przestępstw należących do zakresu działania sądów wojskowych czynności określone w art. 40 ust. 1 może również podejmować Naczelnny Prokurator Wojskowy.

2.⁵⁶⁾ Czynności określone w art. 40 mogą podejmować, w zakresie swego działania, również wojskowi prokuratorzy okręgowi i wojskowi prokuratorzy garnizonowi.

Udział prokuratora w innych postępowaniach

Art. 42. Udział prokuratora w postępowaniu cywilnym, administracyjnym, w sprawach o wykroczenia oraz w innych postępowaniach określają odrębne ustawy.

Art. 43. 1. Jeżeli wymaga tego ochrona praworządności w sprawach, o których mowa w art. 42, prokurator może żądać nadesłania lub przedstawienia akt oraz dokumentów i pisemnych wyjaśnień, przesłuchać

⁴⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 7 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁴⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁵⁰⁾ Przez art. 2 pkt 12 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

⁵¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁵²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁵³⁾ Na podstawie art. 257 § 2 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 i Nr 160, poz. 1083), która weszła w życie z dniem 1 września 1998 r.

⁵⁴⁾ Przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁵⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁵⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

świadców i zasięgnąć opinii biegłych, a także przeprowadzić oględziny w celu wyjaśnienia sprawy.

2. Do czynności wymienionych w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 4

Prokuratorzy

Obowiązki i prawa

Art. 44. 1. Prokurator jest obowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem prokuratorskim oraz stale podnosić kwalifikacje zawodowe.

2. Prokurator powinien w służbie i poza służbą strzec powagi sprawowanego urzędu i unikać wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności prokuratora lub osłabiać zaufanie do jego bezstronności.

3.⁵⁷⁾ W okresie zajmowania stanowiska prokurator nie może należeć do partii politycznej ani brać udziału w żadnej działalności politycznej.

4.⁵⁸⁾ Prokuratorowi ubiegającemu się o mandat posła albo senatora, albo radnego udziela się urlopu bezpłatnego na czas kampanii wyborczej.

Art. 45. 1. Stosunek służbowy prokuratora nawiązuje się z chwilą doręczenia zawiadomienia o powołaniu.

2. Prokurator powinien zgłosić się w celu objęcia stanowiska w ciągu czternastu dni od otrzymania zawiadomienia o powołaniu, jeżeli nie oznaczono innego terminu.

3. W razie nieusprawiedliwionego nieobjęcia stanowiska w terminie określonym w ust. 2, powołanie traci moc; okoliczność tę stwierdza Prokurator Generalny.

4.⁵⁹⁾ Przy powołaniu prokurator składa ślubowanie wobec Prokuratora Generalnego według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku prokuratora służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa i strzec praworządności, obowiązki mojego urzędu wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości”; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg.”

Prokurator powołany na kolejne stanowisko prokuratorskie ślubowania nie składa.

Art. 46. Czas pracy prokuratora jest określony wymiarem jego zadań.

Art. 46a.⁶⁰⁾ 1. Prokurator otrzymuje legitymację służbową, wymieniającą zajmowane przez niego stanowisko służbowe.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do prokuratora w stanie spoczynku.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, wzór legitymacji służbowej prokuratora.

Art. 47. 1. Żądania, przedstawienia i zażalenia w sprawach związanych ze swoim stanowiskiem prokurator może wносить tylko w drodze służbowej. W takich sprawach prokurator nie może zwracać się do instytucji i osób postronnych ani podawać tych spraw do wiadomości publicznej.

2. W sprawach o roszczenia ze stosunku pracy prokuratorowi przysługuje droga sądowa.

3. Prokurator powinien niezwłocznie zawiadomić przełożonego o toczącym się postępowaniu sądowym, w którym występuje w charakterze strony lub uczestnika postępowania.

Art. 48. 1. Prokurator jest obowiązany zachować w tajemnicy okoliczności sprawy, o których w postępowaniu przygotowawczym, a także poza jawną rozprawą sądową, powziął wiadomość ze względu na swoje stanowisko prokuratora.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa także po ustaniu stosunku służbowego.

3. Obowiązek zachowania tajemnicy ustaje, gdy prokurator składa zeznania jako świadek w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem, chyba że ujawnienie tajemnicy zagraża dobru Państwa albo takiemu ważnemu interesowi prywatnemu, który nie jest sprzeczny z celami wymiaru sprawiedliwości. W takich wypadkach od obowiązku zachowania tajemnicy może zwolnić prokuratora Prokurator Generalny.

Art. 49.⁶¹⁾ 1. Prokurator nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym w łącznym wymiarze nieprzekraczającym pełnego wymiaru czasu pracy pracowników zatrudnionych na tych stanowiskach, jeżeli wykonywanie tego zatrudnienia nie przeszkadza w pełnieniu obowiązków prokuratora.

2. Prokuratorowi nie wolno także podejmować innego zajęcia ani sposobu zarobkowania, które by przeszkadzało w pełnieniu obowiązków prokuratora, mo-

⁵⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 54 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. Nr 98, poz. 604), która weszła w życie z dniem 19 września 1997 r.

⁵⁸⁾ Dodany przez art. 54 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 57, oraz w brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 6 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁵⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 7 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁶⁰⁾ Dodany przez art. 185 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁶¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 9 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

gło osłabiać zaufanie do jego bezstronności lub przynieść ujmę godności urzędu prokuratora.

3. Prokurator nie może:

- 1) być członkiem zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółki prawa handlowego,
- 2) być członkiem zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółdzielni,
- 3) być członkiem zarządu fundacji prowadzącej działalność gospodarczą,
- 4) posiadać w spółce prawa handlowego więcej niż 10% akcji lub udziały przedstawiające więcej niż 10% kapitału zakładowego,
- 5) prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem bądź pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności.

4. O zamiarze podjęcia dodatkowego zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, a także o podjęciu innego zajęcia lub sposobu zarabkowania, prokurator prokurator apelacyjnej oraz prokurator prokurator apelacyjnej zawiadamia właściwego prokuratora apelacyjnego albo okręgowego, a prokuratorzy Prokurator Krajowej, prokuratorzy apelacyjni i prokuratorzy okręgowi — Prokuratora Generalnego. Prokurator prokurator rejonowej kieruje zawiadomienie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, do właściwego prokuratora okręgowego.

5. Właściwy prokurator apelacyjny albo okręgowy w stosunku do podległego mu prokuratora, a Prokurator Generalny w stosunku do prokuratora Prokurator Krajowej, prokuratora apelacyjnego i prokuratora okręgowego wydaje decyzję o sprzeciwie wobec zamiaru podjęcia zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym w szkole wyższej, jeżeli uzna, że będzie ono przeszkadzało w pełnieniu obowiązków prokuratora, oraz wobec podejmowania lub kontynuowania innego zajęcia, które przeszkadza w pełnieniu obowiązków prokuratora albo przynosi ujmę godności jego urzędu lub osłabia zaufanie do jego bezstronności.

6. Prokuratorzy Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu kierują zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4 zdanie pierwsze:

- 1) prokuratorzy oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zwanych dalej „oddziałowymi komisjami” — do Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zwanej dalej „Główną Komisją”,
- 2) Dyrektor Głównej Komisji, prokuratorzy Głównej Komisji i naczelnicy oddziałowych komisji — do Prokuratora Generalnego.

7. Uprawnienia, o których mowa w ust. 5, służą:

- 1) Dyrektorowi Głównej Komisji — wobec prokuratorów oddziałowych komisji,
- 2) Prokuratorowi Generalnemu — wobec Dyrektora Głównej Komisji, prokuratorów Głównej Komisji i naczelników oddziałowych komisji.

Art. 49a.⁶²⁾ 1. ⁶³⁾ Prokuratorzy są obowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach prawa handlowego, a ponadto o nabytym przez tę osobę albo jej małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzynarodowego mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu.

2. ⁶⁴⁾ Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, prokuratorzy składają odpowiednio właściwemu prokuratorowi apelacyjnemu, wojskowemu prokuratorowi okręgowemu lub naczelnikowi oddziałowej komisji, który dokonuje analizy danych zawartych w oświadczeniach w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.

3. ⁶⁴⁾ Prokurator Krajowy, Naczelny Prokurator Wojskowy, Dyrektor Głównej Komisji, prokuratorzy Prokurator Krajowej, prokuratorzy Naczelnej Prokurator Wojskowej, prokuratorzy Głównej Komisji, prokuratorzy apelacyjni, wojskowi prokuratorzy okręgowi oraz naczelnicy oddziałowych komisji oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składają Prokuratorowi Generalnemu, który dokonuje analizy danych zawartych w oświadczeniach w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się przed objęciem stanowiska, a następnie co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, a także w dniu opuszczenia stanowiska prokuratora.

5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę służbową, chyba że prokurator, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych wypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z ust. 2 lub 3, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.

Art. 49b.⁶²⁾ Do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 49a ust. 1, stosuje się odpowiednio for-

⁶²⁾ Dodany przez art. 18 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 106, poz. 679), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

⁶³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 185 pkt 10 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁶⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 10 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 15.

mularz, określony przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 106, poz. 679, z 1998 r. Nr 113, poz. 715 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 483 oraz z 2000 r. Nr 26, poz. 306), dotyczącymi oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 tejże ustawy.

Art. 49c.⁶⁵⁾ Przepisy art. 49 stosuje się odpowiednio do prokuratorów w stanie spoczynku.

Art. 50.⁶⁶⁾ 1. Prokurator Generalny może delegować prokuratora do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora. Delegowanie na okres dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku może nastąpić tylko za zgodą prokuratora.

2. Delegowanie na okres do dwóch miesięcy w ciągu roku może zarządzić również prokurator apelacyjny i okręgowy.

3. Prokurator delegowany na podstawie ust. 1 na czas nieokreślony może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić, za trzymiesięcznym uprzedzeniem.

4. Prokurator delegowany do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, z wyjątkiem Prokuratury Krajowej, po trzech miesiącach delegowania uzyskuje na pozostały okres delegacji prawo do wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej, przewidzianego dla prokuratora tej jednostki, chyba że przysługuje mu druga stawka awansowa na zajmowanym stanowisku.

5. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą jednostki organizacyjnej prokuratury, w której prokurator pełni służbę, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, prokuratorowi delegowanemu przysługuje prawo do nieodpłatnego zakwaterowania albo zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania oraz świadczenia dodatkowe, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pełnienia służby.

6. Prokuratorowi delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości mogą być powierzone obowiązki na stanowiskach urzędniczych, z wyłączeniem stanowiska dyrektora generalnego urzędu.

7. Prokurator delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku prokuratora oraz dodatku za długoletnią pracę.

W okresie delegowania prokurator otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.

8. Ponadto w okresie delegowania, ze względu na charakter pracy i zakres wykonywanych zadań, prokuratorowi może być przyznany przez Ministra Sprawiedliwości dodatek specjalny w kwocie nieprzekraczającej 40% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego. Dodatek przyznaje się na czas określony, a w indywidualnych wypadkach — także na czas nieokreślony.

9. W szczególnie uzasadnionych wypadkach dodatków, o którym mowa w ust. 8, może przekraczać wysokość określoną w tymże ustępie.

10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady delegowania prokuratorów do Ministerstwa Sprawiedliwości oraz szczegółowe zasady dotyczące innych wypadków delegowania i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem prokuratorów poza stałe miejsce pełnienia służby, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.

Art. 51.⁶⁶⁾ 1. W okresie nieobecności w pracy z powodu choroby prokurator otrzymuje wynagrodzenie, nie dłużej jednak niż przez okres roku.

2. W razie niemożności wykonywania pracy z innych przyczyn, uprawniających do uzyskania świadczeń określonych w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, prokuratorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, przez okres przewidziany w tych przepisach.

3. Za inną usprawiedliwioną nieobecność w pracy prokuratorowi przysługuje wynagrodzenie.

4. W przypadkach, w których pracownikom podlegającym ubezpieczeniu społecznemu przysługują zasiłki niezależnie od prawa do wynagrodzenia, prokuratorowi przysługuje świadczenie pieniężne w wysokości zasiłku z ubezpieczenia społecznego.

Art. 52.⁶⁶⁾ 1. Prokuratorowi przysługuje corocznie urlop dodatkowy w wymiarze:

- 1) sześciu dni roboczych — po dziesięciu latach pracy,
- 2) dwunastu dni roboczych — po piętnastu latach pracy.

2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w prokuraturze lub sądzie na stanowiskach: prokuratorów i sędziów, aplikantów, asesorów, a także okresy wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub zajmowania samodzielnego stanowiska w organach władzy publicznej, z którym związana była praktyka prawnicza, oraz inne okresy pracy, jeżeli z tytułu tego zatrudnienia przysługiwał zwiększony wymiar urlopu.

⁶⁵⁾ Dodany przez art. 3 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 25.

⁶⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 11 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

3. Prokuratorowi przysługuje gratyfikacja jubileuszowa w wysokości:

- 1) po dwudziestu latach pracy — 100% wynagrodzenia miesięcznego,
- 2) po dwudziestu pięciu latach pracy — 150% wynagrodzenia miesięcznego,
- 3) po trzydziestu latach pracy — 200% wynagrodzenia miesięcznego,
- 4) po trzydziestu pięciu latach pracy — 250% wynagrodzenia miesięcznego,
- 5) po czterdziestu latach pracy — 350% wynagrodzenia miesięcznego,
- 6) po czterdziestu pięciu latach pracy — 400% wynagrodzenia miesięcznego.

4. Do okresu pracy uprawniającego do gratyfikacji jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

5. Do obliczania i wypłacania gratyfikacji jubileuszowej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące nagród jubileuszowych, o których mowa w przepisach o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 53.⁶⁶⁾ 1. Prokuratorowi można udzielić płatnego urlopu dla poratowania zdrowia.

2. Urlop dla poratowania zdrowia nie może przekraczać sześciu miesięcy i nie może być udzielony, jeżeli prokurator nie wykonywał czynności przez okres roku z powodu choroby.

3. Urlopu dla poratowania zdrowia udziela Prokurator Generalny.

Art. 54. 1.⁶⁷⁾ Prokurator nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej sądowej lub administracyjnej bez zezwolenia właściwego sądu dyscyplinarnego ani zatrzymany bez zgody przełożonego dyscyplinarnego. Nie dotyczy to zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Do wydania zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej wolno przedsięwziąć tylko czynności niecierpiące zwłoki, zawiadamiając o tym niezwłocznie prokuratora przełożonego.

2. Do czasu rozstrzygnięcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej sąd dyscyplinarny²⁶⁾ może polecić niezwłoczne zwolnienie prokuratora zatrzymanego na gorącym uczynku.

3.⁶⁸⁾ Od orzeczenia sądu dyscyplinarnego odmawiającego zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do

odpowiedzialności karnej przysługuje organowi lub osobie, która wniosła o zezwolenie, oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu odwołanie do odwoławczego sądu dyscyplinarnego w terminie 7 dni od daty jego ogłoszenia. W tym samym terminie prokuratorowi przysługuje odwołanie od orzeczenia zezwalającego na pociągnięcie tego prokuratora do odpowiedzialności karnej.

4. Za wykroczenie prokurator odpowiada tylko dyscyplinarnie.

Art. 55. Postępowanie przygotowawcze przeciwko prokuratorowi wszczynają i prowadzi wyłącznie prokurator.

Art. 56.⁶⁹⁾ 1. Prokurator powinien mieszkać w miejscowości będącej siedzibą jednostki organizacyjnej prokuratury, w której pełni służbę.

2. Przełożony prokurator, w uzasadnionych przypadkach, może wyrazić zgodę na zamieszkanie prokuratora w innej miejscowości.

3.⁷⁰⁾ W razie uzyskania zgody, o której mowa w ust. 2, prokuratorowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do jednostki organizacyjnej prokuratury, ustalonych na zasadach obowiązujących przy ustalaniu wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Zwrot kosztów jednak nie przysługuje, jeżeli zmiana miejsca służbowego nastąpiła w wyniku orzeczenia kary dyscyplinarnej wymienionej w art. 67 ust. 1 pkt 4.

Art. 57. (skreślony).⁷¹⁾

Art. 58.⁷²⁾ 1. Prokuratorowi, a także prokuratorowi w stanie spoczynku, może być przyznana, jako pożyczka, pomoc finansowa na zaspokojenie jego potrzeb mieszkaniowych.

2. Środki na pomoc finansową, o której mowa w ust. 1, nie mogą być niższe niż 5% rocznego funduszu płać przeznaczonych dla prokuratorów.

3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów oraz warunki

⁶⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

⁶⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

⁶⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 12 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁷⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2001 r. zmieniającej ustawę — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę o prokuraturze oraz ustawę o kuratorach sądowych (Dz. U. Nr 154, poz. 1787), która weszła w życie z dniem 31 grudnia 2001 r.

⁷¹⁾ Przez art. 51 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 105, poz. 509), która weszła w życie z dniem 12 listopada 1994 r.

⁷²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 13 ustawy, o której mowa w przypisie 15. Na mocy art. 4 ustawy, o której mowa w przypisie 70, od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. art. 58 nie stosuje się.

przyznawania pomocy, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zaangażowania środków własnych prokuratora, udziału kolegiów prokuratur w przyznawaniu pomocy oraz zasady racjonalności gospodarowania środkami, przy przyjęciu zasady, że w razie wygaśnięcia stosunku służbowego prokuratora w sposób, o którym mowa w art. 16, pożyczka podlega zwrotowi wraz z oprocentowaniem w wysokości obowiązującej przy powszechnie dostępnych kredytach bankowych.

Art. 59. 1. Prokuratorom, którzy wykazują w pracy inicjatywę, wzorowo i sumiennie wypełniają obowiązki oraz szczególnie przyczyniają się do wykonywania zadań służbowych, mogą być przyznawane nagrody i wyróżnienia.

2. Rodzaje wyróżnień i nagród oraz tryb ich przyznawania ustala Prokurator Generalny; nagrodą może być również awans w terminie wcześniejszym, niż przewidują to przepisy o wynagrodzeniu lub przepisy szczególne.

Art. 60. (skreślony).⁷³⁾

Art. 61. (skreślony).⁷⁴⁾

Art. 62.⁷⁵⁾ 1.⁷⁶⁾ Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów równorzędnych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury jest równe i stanowi, odpowiednio do rangi stanowiska prokuratora, wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa; wysokość wynagrodzenia prokuratorów równorzędnych jednostek organizacyjnych różnicuje staż pracy i pełnione funkcje. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów jest równe wynagrodzeniu sędziów w takich samych jednostkach organizacyjnych sądów.

1a.⁷⁷⁾ Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora na danym stanowisku ustala się w stawce podstawowej, w stawce pierwszej awansowej albo w stawce drugiej awansowej. Pierwsza stawka awansowa stanowi 110% stawki podstawowej, a druga stawka awansowa — 125% stawki podstawowej dla danego stanowiska prokuratorowskiego.

1b.⁷⁷⁾ Wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej nie może być niższe niż wynagrodzenie zasad-

nicze w stawce awansowej drugiej dla bezpośrednio niższego stanowiska prokuratorowskiego.

1c.⁷⁷⁾ Prokurator, obejmując stanowisko, otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora podwyższa się do wysokości stawki pierwszej awansowej po siedmiu latach pracy na danym stanowisku prokuratorowskim. Okres ten ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania prokuratora w tym czasie karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7, jeżeli uchybienie było zawinione.

1d.⁷⁷⁾ Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora ulega podwyższeniu do stawki drugiej awansowej po siedmiu latach pracy na danym stanowisku prokuratorowskim od uzyskania przez prokuratora stawki pierwszej awansowej. Przepis ust. 1c zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.

1e.⁷⁷⁾ Do czasu pracy na stanowisku prokuratora dolicza się czas pozostawiania przez prokuratora poza zawodem prokuratorowskim, jeżeli spowodowane to było represjami za polityczną postawę prokuratora, o ile powrót do zawodu nastąpił nie później niż do 31 grudnia 1990 r.

1f.⁷⁷⁾ W związku z pełnioną funkcją prokuratorowi przysługuje dodatek funkcyjny, stanowiący procent kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1 zdanie pierwsze.

1g.⁷⁷⁾ Prokuratorowi przysługuje dodatek za długoletnią pracę wynoszący, począwszy od szóstego roku pracy, 5% aktualnie pobieranego przez prokuratora wynagrodzenia zasadniczego i wzrastający po każdym kolejnym roku pracy o 1% tego wynagrodzenia, aż do osiągnięcia 20% wynagrodzenia zasadniczego. Po 20 latach pracy dodatek wypłacany jest, bez względu na staż pracy powyżej tego okresu, w wysokości 20% aktualnie pobieranego przez prokuratora wynagrodzenia zasadniczego.

1h.⁷⁷⁾ Od wynagrodzenia prokuratorów nie odprowadza się składek na ubezpieczenie społeczne.

1i.⁷⁷⁾ W razie wygaśnięcia stosunku służbowego prokuratora w sposób, o którym mowa w art. 16, od wypłaconego prokuratorowi w okresie służby wynagrodzenia, od którego nie odprowadzono składek na ubezpieczenie społeczne, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składkę przewidzianą za ten okres w przepisach o ubezpieczeniu społecznym.

1j.⁷⁷⁾ Składka na ubezpieczenie społeczne, o której mowa w ust. 1i, podlega waloryzacji:

- 1) za okres do 31 grudnia 1998 r. — wskaźnikiem wzrostu płać wynikającym ze wzrostu prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, określanego corocznie w ustawie budżetowej, które stanowiło podstawę do ustalania środków i limitów na wynagrodzenia sędziów,
- 2) za okres od 1 stycznia 1999 r. — wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie przepi-

⁷³⁾ Przez art. 3 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 25.

⁷⁴⁾ Przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

⁷⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 16 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 34, poz. 163), która weszła w życie z mocą od dnia 1 stycznia 1995 r.

⁷⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2000 r., oraz ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

⁷⁷⁾ Dodany przez art. 185 pkt 14 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 15.

sów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

1k.⁷⁷⁾ Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 1j pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792).

1l.⁷⁷⁾ Przepisów ust. 1a—1d nie stosuje się do prokuratorów Prokuratury Krajowej.

2.⁷⁸⁾ Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, stawki podstawowe wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów oraz stawki dodatku funkcyjnego przysługującego prokuratorom, mając na względzie w szczególności zasady określone w ust. 1—1b i 1f.

Art. 62a.⁷⁹⁾ 1. Do prokuratorów stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2—5, przepisy art. 69—71, art. 73 i 74, art. 76, art. 85 § 4, art. 99—102 i art. 104 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 i Nr 154, poz. 1787). Przewidziane w tej ustawie uprawnienia Krajowej Rady Sądownictwa i Ministra Sprawiedliwości przysługują w stosunku do prokuratorów Prokuratorowi Generalnemu, a uprawnienia kolegiów i prezesów właściwych sądów — właściwym prokuratorom przełożonym.

2. Prokuratorzy Prokuratury Krajowej oraz prokuratorzy Głównej Komisji przechodzą w stan spoczynku z dniem ukończenia siedemdziesiątego roku życia.

3. Prokuratorzy, o których mowa w ust. 2, mogą przejść w stan spoczynku, na swój wniosek, po ukończeniu sześćdziesiątego piątego roku życia.

4. Prokuratorzy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury przechodzą w stan spoczynku z dniem ukończenia sześćdziesiątego roku życia.

5. W razie zbiegu prawa do uposażenia w stanie spoczynku z prawem do emerytury lub renty wojskowej, wypłaca się osobie uprawnionej wyłącznie świadczenie wyższe albo przez nią wybrane.

Art. 62b.⁸⁰⁾ Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi,

⁷⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 14 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁷⁹⁾ Dodany przez art. 3 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 25, w brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 15 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁸⁰⁾ Dodany przez art. 3 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 25, który w tej części wszedł w życie z dniem 28 października 1997 r., w brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 15 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb ustalania i wypłacania uposażeń oraz uposażeń rodzinnych prokuratorom w stanie spoczynku i członkom ich rodzin oraz terminy przekazania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w art. 62 ust. 1i i 1j, mając na względzie w szczególności konieczność zapewnienia osobom uprawnionym ciągłości źródeł utrzymania oraz udogodnień w odbiorze uposażeń i uposażeń rodzinnych.

Art. 62c.⁸¹⁾ W razie utraty uprawnień do stanu spoczynku i uposażenia w przypadkach, o których mowa w art. 104 § 5 ustawy powołanej w art. 62a ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 62 ust. 1i i 1j oraz przepisy wydane na podstawie art. 62b.

Art. 63. (wygaś).⁸²⁾

Art. 64.⁸³⁾ Przepisów art. 45 ust. 1—3, art. 46, 47, 49, 50 i 51, 53, 56, 58 i 59 nie stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek prokuratury. Urlopu, o którym w art. 52, udziela się, jeżeli prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury nie uzyskał wcześniej prawa do urlopu dodatkowego, określonego w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Art. 65. 1.⁸⁴⁾ W razie powołania prokuratora do niezawodowej służby wojskowej, jego prawa i obowiązki służbowe ulegają zawieszeniu na czas trwania służby. Prokurator zachowuje jednak swoje stanowisko i prawo do wynagrodzenia, a czas służby wojskowej wlicza się do okresu stosunku służbowego na stanowisku prokuratora.

2. Inne szczególne uprawnienia związane ze stosunkiem służbowym prokuratora powołanego do czynnej służby wojskowej i zwolnionego z tej służby normują przepisy o powszechnym obowiązku obrony lub przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

3. Prokurator powołany do niezawodowej służby wojskowej odbywa ją w sądownictwie wojskowym, wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury lub wojskowych organach obsługi prawnej.

⁸¹⁾ Dodany przez art. 185 pkt 16 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁸²⁾ Z mocy art. 12 ustawy z dnia 16 października 1992 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o orderach i odznaczeniach, uchylające przepisy o tytułach honorowych oraz zmieniające niektóre ustawy (Dz. U. Nr 90, poz. 451), która weszła w życie z dniem 23 grudnia 1992 r. Zamieszczony w obwieszczeniu.

⁸³⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 124 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 141, poz. 944 i Nr 160, poz. 1083), która weszła w życie z dniem 1 września 1998 r., przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w przypisie 26, oraz przez art. 185 pkt 17 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁸⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 18 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

Art. 65a.⁸⁵⁾ 1.⁸⁶⁾ Prokurator mianowany, powołany lub wybrany do pełnienia funkcji w organach państwowych, samorządu terytorialnego, służby dyplomatycznej, konsularnej lub w organach organizacji międzynarodowych oraz ponadnarodowych działających na podstawie umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską jest obowiązany zrzec się swojego stanowiska, chyba że przechodzi w stan spoczynku.

2.⁸⁷⁾ Prokurator, który zrzekł się stanowiska z przyczyn określonych w ust. 1, może powrócić na poprzednio zajmowane stanowisko prokuratora, jeżeli przerwa w pełnieniu obowiązków prokuratora nie przekracza 9 lat, chyba że pełnił funkcje sędziowskie lub prokuratorские w międzynarodowych lub ponadnarodowych organach sądowych.

3.⁸⁸⁾ W wypadku przewidzianym w ust. 2, Prokurator Generalny, na wniosek prokuratora, który zrzekł się stanowiska, powołuje go na poprzednio zajmowane stanowisko niezależnie od liczby stanowisk prokuratorских w danej powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury, chyba że nie spełnia on warunków wymaganych do powołania na stanowisko prokuratora.

4.⁸⁹⁾ W razie odmowy powołania, o którym mowa w ust. 3, zainteresowanemu służy skarga do Sądu Najwyższego.

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Art. 66. 1.⁹⁰⁾ Prokurator odpowiada dyscyplinarnie za przewinienia służbowe, w tym za oczywistą i rażąco obrazę przepisów prawa i uchybienia godności urzędu prokuratorского.

2. Za nadużycie wolności słowa przy wykonywaniu obowiązków służbowych, stanowiące ściganą z oskarżenia prywatnego zniewagę strony, jej pełnomocnika lub obrońcy, kuratora, świadka, biegłego lub tłumacza, prokurator odpowiada tylko dyscyplinarnie.

Art. 67. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) usunięcie z zajmowanej funkcji,

- 4) przeniesienie na inne miejsce służbowe,
- 5) wydalenie ze służby prokuratorской.

2.⁹¹⁾ Wymierzenie kary określonej w ust. 1 pkt 2—4 pociąga za sobą pozbawienie możliwości awansowania przez okres trzech lat oraz niemożność udziału w tym okresie w kolegium prokuratury okręgowej⁸⁾, w kolegium prokuratury apelacyjnej i w zgromadzeniu prokuratorów, w Radzie Prokuratorów i w sądzie dyscyplinarnym²⁶⁾ oraz uzyskania utraconego stanowiska.

Art. 68. 1.⁹²⁾ Po upływie trzech lat od chwili czynu nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, a w razie wszczęcia ulega ono umorzeniu.

2. Jeżeli jednak czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie może nastąpić wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu karnego.

Art. 69.⁹³⁾ Przełożonym dyscyplinarnym jest w stosunku do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury Prokurator Generalny oraz prokurator apelacyjny w stosunku do prokuratorów prokuratury apelacyjnej, prokuratorów prokuratur okręgowych⁸⁾ i prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury apelacyjnej, a także prokurator okręgowy⁸⁾ w stosunku do prokuratorów prokuratury okręgowej⁸⁾ i prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury okręgowej⁸⁾. W stosunku do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury przełożonym dyscyplinarnym jest Naczelny Prokurator Wojskowy.

Art. 70. 1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają sądy dyscyplinarne²⁶⁾:

- 1)⁹⁴⁾ dla prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury działające przy Prokuratorze Generalnym:
 - a) w pierwszej instancji — Sąd Dyscyplinarny⁹⁵⁾,
 - b) w drugiej instancji — Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny⁹⁶⁾,
- 2) dla prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury — Sąd Dyscyplinarny⁹⁵⁾ w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej.

⁸⁵⁾ Dodany przez art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz ustawy o prokuraturze (Dz. U. Nr 117, poz. 752), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

⁸⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 185 pkt 19 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁸⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 185 pkt 19 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁸⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 185 pkt 19 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁸⁹⁾ Dodany przez art. 185 pkt 19 lit. d) ustawy, o której mowa w przypisie 15.

⁹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 17 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

⁹¹⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 2 pkt 18 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza, przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w przypisie 7, oraz przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

⁹²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 19 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

⁹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 20 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza oraz ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

⁹⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 21 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

⁹⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

⁹⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

2. Sądy dyscyplinarne⁹⁷⁾, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ze swego grona wybierają przewodniczących sądów dyscyplinarnych⁹⁷⁾. Kadencja sądów dyscyplinarnych⁹⁷⁾ trwa cztery lata.

3.⁹⁸⁾ Przewodniczącego i ośmiu członków Sądu Dyscyplinarnego⁹⁵⁾ w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej powołuje na okres czterech lat Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej spośród kandydatów wybranych przez prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

4. Członkowie sądów dyscyplinarnych²⁶⁾ są w zakresie orzekania niezawiśli i podlegają tylko ustawom.

Art. 71. 1. Prokurator może być zawieszony w czynnościach, jeżeli z uwagi na charakter przewinienia konieczne jest natychmiastowe odsunięcie go od wykonywania obowiązków.

2.⁹⁹⁾ Prawo zawieszenia w czynnościach przysługuje przełożonym dyscyplinarnym. Na decyzję przełożonego dyscyplinarnego o zawieszeniu w czynnościach przysługuje zażalenie do prokuratora bezpośrednio przełożonego nad prokuratorem, który wydał decyzję, chyba że wydał ją Prokurator Generalny.

3.⁹⁹⁾ Zawieszenie w czynnościach ustaje z mocy prawa, jeżeli w ciągu trzech miesięcy od dnia zawieszenia nie wszczęto przeciwko prokuratorowi postępowania dyscyplinarnego, a także, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, z chwilą prawomocnego zakończenia tego postępowania.

4.¹⁰⁰⁾ W toku postępowania dyscyplinarnego sąd dyscyplinarny może w każdym czasie uchylić zawieszenie w czynnościach.

5.¹⁰⁰⁾ Sąd dyscyplinarny drugiej instancji, wydając orzeczenie dyscyplinarne, może orzec o utrzymaniu w mocy zawieszenia w czynnościach do dnia wniesienia kasacji, o której mowa w art. 83 ust. 2, lub upływu terminu do jej wniesienia.

6.¹⁰⁰⁾ W wypadku wniesienia kasacji zawieszenie w czynnościach pozostaje w mocy do czasu jej rozpoznania, chyba że Sąd Najwyższy uchylił je wcześniej.

7.¹⁰⁰⁾ Przełożony dyscyplinarny może w każdym czasie uchylić zawieszenie w czynnościach, także w wypadkach, o których mowa w ust. 5 i 6.

Art. 71a.¹⁰¹⁾ 1. W wypadku gdy prokurator został zawieszony w czynnościach, sąd dyscyplinarny, na wnio-

sek przełożonego dyscyplinarnego, może obniżyć do 50% wysokość jego wynagrodzenia na czas trwania tego zawieszenia.

2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie zostało wszczęte w ciągu trzech miesięcy od dnia zawieszenia w czynnościach albo zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem, prokuratorowi wypłaca się zatrzymane wynagrodzenie.

Art. 72.¹⁰²⁾ 1. Za przewinienia dyscyplinarne mniejszej wagi, nieuzasadniające wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, przełożony prokurator wymierza podległym prokuratorom karę porządkową upomnienia.

2. Ukarany może, w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu upomnienia, o którym mowa w ust. 1, wnieść sprzeciw do prokuratora bezpośrednio przełożonego nad prokuratorem, który tę karę wymierzył.

3. W razie wniesienia sprzeciwu prokurator przełożony, o którym mowa w ust. 2, uchyla karę porządkową upomnienia lub przekazuje sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu z żądaniem, o którym mowa w art. 77 ust. 1.

Art. 73. 1. Sąd Dyscyplinarny⁹⁵⁾ orzeka w składzie trzech członków, a Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny⁹⁶⁾ w składzie pięciu członków.

2.¹⁰³⁾ Sąd Dyscyplinarny⁹⁵⁾ w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej orzeka w pierwszej instancji w składzie trzech członków, a w drugiej instancji w składzie pięciu członków. W składzie orzekającym w drugiej instancji nie może brać udziału członek Sądu Dyscyplinarnego, który brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia.

3. Skład orzekający wyznacza przewodniczący sądu dyscyplinarnego²⁶⁾.

Art. 74. 1.¹⁰⁴⁾ Rzecznika dyscyplinarnego wyznacza spośród prokuratorów Prokurator Generalny.

2. Rzecznik dyscyplinarny jest związany wskazaniem organu, który go wyznaczył.

Art. 75. Obwiniony może ustanowić obrońcę tylko spośród prokuratorów.

Art. 76. 1. Postępowanie dyscyplinarne toczy się z wyłączeniem jawności. Na rozprawie mogą być obecni prokuratorzy i asesorzy pełniący czynności prokuratorские.

2. Orzeczenie dyscyplinarne można podać do wiadomości publicznej po jego uprawomocnieniu się, na podstawie uchwały sądu dyscyplinarnego²⁶⁾.

⁹⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

⁹⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

⁹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹⁰⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 18 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹⁰¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹⁰²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹⁰³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 21 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹⁰⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 22 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

3. Protokolantem może być prokurator, asesor lub aplikant wyznaczony przez przewodniczącego sądu dyscyplinarnego⁹⁷⁾.

Art. 77. 1.¹⁰⁵⁾ Rzecznik dyscyplinarny składa wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego na żądanie przełożonych dyscyplinarnych, po wstępnym wyjaśnieniu okoliczności koniecznych do ustalenia znamion przewinienia oraz złożeniu wyjaśnień przez obwinionego, chyba że złożenie tych wyjaśnień nie jest możliwe.

2. W toku postępowania przed sądem dyscyplinarnym²⁶⁾ rzecznik dyscyplinarny pełni funkcję oskarżyciela oraz wnosi i popiera środki odwoławcze.

Art. 78. 1. Po otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przewodniczący sądu dyscyplinarnego⁹⁷⁾ wyznacza termin rozprawy i zawiadamia o nim rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego oraz obrońcę, a w razie potrzeby wzywa świadków i biegłych.

2. Postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji powinno być zakończone w terminie jednego miesiąca od daty wpływu wniosku.

3. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

Art. 79.¹⁰⁶⁾ Jeżeli w toku rozprawy ujawni się inne przewinienie oprócz objętego wnioskiem o wszczęcie postępowania, sąd dyscyplinarny⁹⁷⁾ może wydać co do tego przewinienia orzeczenie tylko za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego lub jego obrońcy; w razie braku zgody przełożony dyscyplinarny może żądać złożenia odrębnego wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Art. 80. W razie rozwiązania stosunku służbowego prokuratora w toku postępowania dyscyplinarnego, postępowanie toczy się nadal.

Art. 81. 1. Jeżeli przewinienie zawiera znamiona przestępstwa, sąd dyscyplinarny²⁶⁾ wydaje zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1, co nie wstrzymuje biegu postępowania dyscyplinarnego.

2.⁶⁷⁾ Po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego przeciwko prokuratorowi sąd lub prokurator przesyła akta sprawy właściwemu sądowi dyscyplinarnemu.

Art. 82. 1. Uzasadnienie orzeczenia sądu dyscyplinarnego²⁶⁾ sporządza się na piśmie w terminie siedmiu dni od ogłoszenia orzeczenia.

2. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

¹⁰⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 23 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

¹⁰⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 24 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

Art. 83. 1.¹⁰⁷⁾ Od orzeczenia sądu dyscyplinarnego²⁶⁾ wydanego w pierwszej instancji przysługuje odwołanie obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu. Odwołanie powinno być rozpoznane w terminie 7 dni od dnia jego wpływu do Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego⁹⁶⁾.

2.¹⁰⁸⁾ Od orzeczenia wydanego przez sąd dyscyplinarny w drugiej instancji stronom i Prokuratorowi Generalnemu przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego.

3.¹⁰⁸⁾ Kasacja może być wniesiona z powodu rażącego naruszenia prawa lub rażącej niewspółmierności kary dyscyplinarnej.

4.¹⁰⁸⁾ Termin do wniesienia kasacji wynosi:

1) dla strony — 30 dni,

2) dla Prokuratora Generalnego — 3 miesiące

— od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, odpowiednio, stronie lub Prokuratorowi Generalnemu.

5.¹⁰⁸⁾ Strona wnosi kasację za pośrednictwem sądu dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone orzeczenie.

6.¹⁰⁸⁾ Prokurator Generalny wnosi kasację bezpośrednio do Sądu Najwyższego.

Art. 83a.¹⁰⁹⁾ 1. Od kasacji, o której mowa w art. 83 ust. 2, nie uiszcza się opłaty sądowej.

2. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację na rozprawie, w składzie trzech sędziów.

Art. 84. Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa.

Art. 85.¹¹⁰⁾ 1. Przewodniczący sądu dyscyplinarnego przesyła niezwłocznie odpis prawomocnego orzeczenia wraz z uzasadnieniem Prokuratorowi Generalnemu w celu wykonania orzeczenia.

2. Orzeczenie dyscyplinarne, od którego stronie służy kasacja, nie podlega wykonaniu do czasu wniesienia kasacji lub upływu terminu do jej wniesienia.

3. Orzeczenie dyscyplinarne, od którego wniesiono kasację, nie podlega wykonaniu do czasu jej rozpoznania.

4. Prokurator Generalny może z urzędu wstrzymać wykonanie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego po upływie terminu do wniesienia kasacji przez stronę, a przed upływem terminu do wniesienia kasacji przez Prokuratora Generalnego.

5. W przypadku wniesienia kasacji przez Prokuratora Generalnego w trybie określonym w ust. 4 stosuje się przepis ust. 3.

¹⁰⁷⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹⁰⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹⁰⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 24 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

Art. 86. 1. Odpis prawomocnego orzeczenia skazującego na karę dyscyplinarną dołącza się do akt osobowych obwinionego.

2. Po upływie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia skazującego na karę przewidzianą w art. 67 ust. 1 pkt 1—4, a po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia skazującego na karę przewidzianą w art. 67 ust. 1 pkt 5, Prokurator Generalny, na wniosek ukaranego, zarządza usunięcie odpisu orzeczenia z akt osobowych, jeżeli w tym okresie nie wydano przeciwko ukaranemu innego orzeczenia skazującego.

Art. 87. (skreślony).¹¹¹⁾

Art. 88. 1. Prokurator Generalny może wglądać w czynności sądów dyscyplinarnych²⁶⁾, zwracać uwagę na stwierdzone uchybienia, żądać wyjaśnień oraz usunięcia skutków uchybienia; czynności te nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której członkowie sądów dyscyplinarnych²⁶⁾ są niezawisli.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu w odniesieniu do Sądu Dyscyplinarnego⁹⁵⁾ w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej.

Art. 89.¹¹²⁾ W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie:

- 1) do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego,
- 2) do rozpoznania kasacji, o której mowa w art. 83 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego o kasacji, z wyłączeniem art. 521, art. 524, art. 526 § 2 oraz art. 530 § 2 i 3.

Rozdział 5

Aplikanci i asesorzy prokuratury

Art. 90.¹¹³⁾ Aplikacja prokuratorska polega na przygotowaniu aplikanta do należytego wykonywania obowiązków prokuratora i trwa dwa lata i sześć miesięcy. W razie potrzeby wynikającej z zakresu działania prokuratury, Minister Sprawiedliwości może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres aplikacji prokuratorskiej do trzech lat, mając na względzie przeznaczenie dodatkowego czasu trwania aplikacji na przygotowanie aplikantów do należytego wykonywania powierzonych prokuraturze nowych lub poszerzonych zadań oraz na podnoszenie kwalifikacji aplikantów w miarę postępu nauki i techniki w sferze zapobiegania i zwalczania przestępczości.

Art. 91. 1. Aplikantem prokuratury może być mianowana osoba spełniająca wymogi określone w art. 14 ust. 1 pkt 1—3.

2. Aplikantem wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury może być mianowany tylko oficer zawodowy albo oficer służby okresowej.

3.¹¹⁴⁾ Aplikanta prokuratury mianuje na czas określony, oznaczony w akcie mianowania, i zwalnia: w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury — prokurator apelacyjny, w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury — Naczelny Prokurator Wojskowy.

4.¹¹⁵⁾ Aplikantem w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury może być mianowana przez prokuratora apelacyjnego osoba, która została zakwalifikowana na aplikację przez komisję egzaminacyjną, po przeprowadzeniu konkursu.

5.¹¹⁵⁾ Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w ust. 4.

Art. 92.¹¹⁶⁾ Przed podjęciem obowiązków aplikant powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury składa ślubowanie wobec prokuratora apelacyjnego według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości oraz dochować tajemnicy państwowej i służbowej.”; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg.”

Art. 93. Aplikant może występować przed sądem rejonowym w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach w postępowaniu uproszczonym.

Art. 94. 1. Po ukończeniu aplikacji obowiązują aplikanta złożenie egzaminu przed komisją powołaną przez Prokuratora Generalnego. W razie niedostatecznego wyniku, aplikant może przystąpić do egzaminu w drugim terminie, nie później jednak niż w ciągu sześciu miesięcy.

2.¹¹⁷⁾ Prokurator apelacyjny — w stosunku do aplikantów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a wojskowy prokurator okręgowy — w stosunku do aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, mogą udzielić zezwolenia na przystąpienie do egzaminu w terminie późniejszym od terminu przewidzianego w ust. 1, nie później jednak niż w ciągu trzech miesięcy.

3. Zgoda na przystąpienie aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury do ponownego egzaminu nie skutkuje przedłużeniu służby wojskowej.

¹¹¹⁾ Przez art. 1 pkt 25 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 26 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 85, oraz ze zmianą wprowadzoną przez art. 185 pkt 20 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

¹¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 3 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 85.

¹¹⁵⁾ Dodany przez art. 4 pkt 3 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 85.

¹¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 85, oraz ze zmianą wprowadzoną przez art. 185 pkt 21 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

¹¹⁷⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w przypisie 7, oraz przez art. 4 pkt 5 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 85.

4. Po złożeniu egzaminu prokuratorskiego aplikant może być mianowany na stanowisko asesora prokuratury.

5.¹¹⁸⁾ W wypadku nieprzystąpienia do egzaminu, niedostatecznego wyniku egzaminu końcowego lub niemianowania asesorem z uwagi na brak możliwości uzyskania kwalifikacji do wykonywania zadań na tym stanowisku aplikant wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury skierowany zostaje do innej służby w siłach zbrojnych, chyba że w myśl przepisów ustawy lub przepisów o służbie wojskowej podlega zwolnieniu z zawodowej albo okresowej służby wojskowej.

Art. 94a.¹¹⁹⁾ Prokurator apelacyjny, na wniosek prokuratora okręgowego⁸⁾, może zezwolić na odbywanie aplikacji pozaetatowej osobie, która:

- 1) spełnia wymagania określone w art. 14 ust. 1 pkt 1—3,
- 2) została zakwalifikowana przez komisję egzaminacyjną po przeprowadzeniu konkursu, o którym mowa w art. 91 ust. 4.

Art. 94b.¹¹⁹⁾ 1. Prokurator apelacyjny, na wniosek prokuratora okręgowego⁸⁾, cofa aplikantowi zezwolenie na odbywanie aplikacji pozaetatowej, jeżeli:

- 1) zrezygnuje on z odbywania aplikacji,
- 2) rażąco narusza obowiązki aplikanta.

2. Cofnięcie zezwolenia na odbywanie aplikacji pozaetatowej następuje z dniem określonym przez prokuratora apelacyjnego.

Art. 94c.¹¹⁹⁾ Do aplikantów pozaetatowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 90, art. 94 ust. 1, 2 i 4.

Art. 95.¹²⁰⁾ Do aplikantów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy art. 46 i 46a ust. 1, art. 47 ust. 1, art. 62 ust. 1, 1g i 2 oraz art. 65 ust. 1 i 2.

Art. 96. Aplikanci powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury za naruszenie swoich obowiązków ponoszą odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną na zasadach obowiązujących mianowanych urzędników państwowych.

Art. 97. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady i tryb mianowania, zmiany warunków pracy oraz rozwiązywania stosunku pracy, a także szczegółowe obowiązki związane z zajmowaniem stanowiska aplikanta, organizację aplikacji prokuratorskiej, zakres egzaminu prokuratorskiego, skład komisji egzaminacyjnej, sposób powoływania jej

członków, wysokość ich wynagrodzenia i postępowanie komisji egzaminacyjnej, a dla wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury — Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 98. Asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury mianuje i zwalnia Prokurator Generalny, a asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury — Naczelny Prokurator Wojskowy.

Art. 99. 1. Prokurator Generalny może powierzyć asesorowi powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a Naczelny Prokurator Wojskowy — asesorowi wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury na czas określony, nieprzekraczający dwóch lat, pełnienie czynności prokuratorskich, jednakże bez prawa:

- 1)¹²¹⁾ udziału w postępowaniu przed sądem apelacyjnym i *wojewódzkim*¹²²⁾,
- 2) sporządzania środków zaskarżenia i wniosków do Sądu Najwyższego oraz występowania przed tym Sądem.
- 3) (skreślony).¹²³⁾

2. Asesor prokuratury nieposiadający uprawnień do pełnienia czynności prokuratorskich może występować w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach w postępowaniu uproszczonym.

Art. 100. 1.¹²⁴⁾ Do asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratorów tych prokuratorów, a do asesorów wojskowych — przepisy dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z wyłączeniem art. 50 ust. 3 i 4, art. 62 ust. 1a—1d i ust. 1h—1k, art. 62a—62c i art. 65a.

2.¹²⁵⁾ Prokurator Generalny może, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, zwolnić asesora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury ze służby. Przepis art. 16 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Urzędnicy i inni pracownicy¹²⁶⁾

Art. 101.¹²⁷⁾ 1. W powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury zatrudnieni są urzędnicy i inni pracownicy.

¹¹⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 4 pkt 5 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 85.

¹¹⁹⁾ Dodany przez art. 4 pkt 6 ustawy, o której mowa w przypisie 85.

¹²⁰⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 491), która weszła w życie z dniem 9 grudnia 1991 r., oraz przez art. 185 pkt 22 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

¹²¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 26 ustawy wymienionej w przypisie 1 jako pierwsza.

¹²²⁾ Obecnie: sądem okręgowym, stosownie do art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 160, poz. 1064), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

¹²³⁾ Przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

¹²⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 185 pkt 23 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

¹²⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 3 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 25.

¹²⁶⁾ Tytuł w brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125), która weszła w życie z dniem 30 grudnia 1998 r.

¹²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 20 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 126.

2. Zasady zatrudniania urzędników i innych pracowników oraz ich obowiązki i prawa określają odrębne przepisy.

Rozdział 7 (art. 102—107) — (skreślony)¹²⁸⁾

Rozdział 8

Przepisy szczególne dotyczące prokuratorów wojskowych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury

Art. 108. 1. Wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury wchodzą w skład sił zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

1a.¹²⁹⁾ Działalność wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury jest finansowana z wyodrębnionych środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

2.¹³⁰⁾ W zakresie służby wojskowej Naczelny Prokurator Wojskowy podlega Ministrowi Obrony Narodowej, a pozostali prokuratorzy wojskowi — właściwym prokuratorom przełożonym.

Art. 109. 1. Naczelny Prokurator Wojskowy składa Prokuratorowi Generalnemu i Ministrowi Obrony Narodowej sprawozdania z działalności prokuratorów wojskowych oraz informuje ich bieżąco o pracy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Prokuratorem Generalnym może określać zadania prokuratorów wojskowych w zakresie zapobiegania przestępczości oraz umacniania dyscypliny i porządku w wojsku.

Art. 110. 1. Zwolnienie asesora lub aplikanta ze służby w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury następuje w wypadkach, gdy przepisy o służbie wojskowej przewidują zwolnienie z zawodowej lub okresowej służby wojskowej.

2. Prokuratora wojskowego i asesora nie można zwolnić z zawodowej służby wojskowej przed zwolnieniem go ze stanowiska prokuratora lub asesora.

Art. 111. 1. Prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury wyznacza, przenosi i zwalnia ze stanowisk służbowych Minister Obrony Narodowej na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego, w trybie określonym w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury wyznacza, przenosi i zwalnia ze stanowisk Naczelny Prokurator Wojskowy.

2. Zasady wyznaczania oficerów i chorążych zawodowych, podoficerów zawodowych oraz mianowania pracowników cywilnych na stanowiska nieprokurator-

skie w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury oraz kwalifikacje wymagane do objęcia tych stanowisk określają odrębne przepisy.

3.¹³¹⁾ Naczelny Prokurator Wojskowy może delegować prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy w roku kalendarzowym, do innej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury. Za zgodą prokuratora okres delegowania może trwać dłużej niż sześć miesięcy.

4.¹³¹⁾ Wojskowy prokurator okręgowy może delegować prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, na okres nieprzekraczający dwóch miesięcy w roku kalendarzowym, do innej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury.

Art. 112.¹³²⁾ 1. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej sądowej lub administracyjnej bez zezwolenia Sądu Dyscyplinarnego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej ani zatrzymany bez zgody Naczelnego Prokuratora Wojskowego. Nie dotyczy to zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Do wydania zezwolenia na pociągnięcie prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury do odpowiedzialności karnej wolno przedsięwziąć tylko czynności niecierpiące zwłoki, zawiadamiając o tym niezwłocznie prokuratora przełożonego. Przepisy art. 54 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Za przewinienia dyscyplinarne aplikanci wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury odpowiadają na podstawie wojskowych przepisów dyscyplinarnych.

Art. 113.¹³²⁾ Za przewinienia dyscyplinarne i wykroczenia prokuratorom wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury mogą być wymierzone kary dyscyplinarne:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) ostrzeżenie o niepełnej przydatności na zajmowanym stanowisku,
- 4) przeniesienie na niższe stanowisko,
- 5) wydalenie ze służby prokuratorowskiej.

Art. 114. 1.¹³³⁾ Sąd dyscyplinarny²⁶⁾, wymierzając karę wydalenia ze służby, może wystąpić z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej o zwolnienie ukarane go z zawodowej służby wojskowej lub o pozbawienie go stopnia oficerskiego. W rozumieniu ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych zwolnienie takie równoznaczne jest ze zwolnieniem z powodu ukarania karą dyscyplinarną usunięcia z zawodowej służby wojskowej.

¹²⁸⁾ Przez art. 44 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234), która weszła w życie z dniem 27 lipca 1991 r.

¹²⁹⁾ Dodany przez art. 68 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 38.

¹³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

¹³¹⁾ Dodany przez art. 68 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 38.

¹³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 27 ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹³³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 28 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 26.

2.¹³⁴⁾ Przewidziane w art. 71 zawieszenie w czynnościach służbowych prokuratorów wojskowych pociąga za sobą skutki zawieszenia na podstawie wojskowych przepisów dyscyplinarnych.

Art. 115. 1. Prokurator wojskowy, w razie naruszenia przez organ wojskowy prawa, rozkazów lub zarządzeń Ministra Obrony Narodowej o charakterze ogólnym oraz stwierdzenia okoliczności wpływających ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego, wnosi, po wyjaśnieniu sprawy, sprzeciw lub wystąpienie do właściwego organu wojskowego.

2. O sposobie załatwienia sprzeciwu lub wystąpienia zawiadamia się niezwłocznie prokuratora wojskowego, który wniósł sprzeciw lub wystąpienie.

3. Prokurator wojskowy może przeprowadzić kontrolę problemową lub kompleksową przestrzegania prawa przez organy i przedstawicieli jednostek organizacyjnych wchodzących w skład sił zbrojnych lub podległych Ministrowi Obrony Narodowej, z wyłączeniem sądów wojskowych.

4. Prokurator wojskowy w toku wykonywania kontroli może, poza uprawnieniami wymienionymi w art. 43 ust. 1, dokonywać czynności w siedzibach kontrolowanych organów lub jednostek organizacyjnych, zaznajamiać się, w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia sprawy, z poszczególnymi zagadnieniami wojskowymi oraz zwracać się do właściwych dowódców (szefów) o przeprowadzenie badań lub szczególnej kontroli działalności organów wojskowych.

5. Szczegółowy tryb postępowania prokuratorów wojskowych w sprawach wymienionych w ust. 1—4 określa Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 116. 1.¹³⁵⁾ Do prokuratorów, asesorów i aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się w sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą przepisy dotyczące żołnierzy zawodowych lub służby okresowej, z zastrzeżeniem ust. 2.

¹³⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 28 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 26.

¹³⁵⁾ Oznaczenie ust. 1 oraz zmiany wprowadzone przez art. 7 pkt 2 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 120 jako pierwsza.

2.¹³⁶⁾ Uposażenie prokuratorów, asesorów i aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury określają przepisy o uposażeniu żołnierzy, z tym że nie może być ono niższe od wynagrodzenia prokuratorów, asesorów i aplikantów w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury oraz w Ministerstwie Sprawiedliwości¹³⁷⁾ — na stanowiskach równorzędnych, ustalonych przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe

Art. 117. Przepisy art. 57 i 60 stosuje się także do prokuratorów, którzy przeszli na emeryturę lub rentę przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 118. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie lub w przepisach szczególnych do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 18), a w sprawach nieuregulowanych także w przepisach tej ustawy — przepisy Kodeksu o pracy.

Art. 119. Ilekroć w ustawie jest mowa o ministrach, rozumie się przez to również przewodniczących komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych.

Art. 120. 1. Traci moc ustawa z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1980 r. Nr 10, poz. 30 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

¹³⁶⁾ Dodany przez art. 7 pkt 2 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 120 jako pierwsza.

¹³⁷⁾ Ustawą wymienioną w przypisie 1 jako pierwsza zniesiono stanowisko prokuratora w Ministerstwie Sprawiedliwości; prokuratorzy pełnią zatem swe funkcje w Ministerstwie Sprawiedliwości jako prokuratorzy delegowani.